KAIKKIEN MAIDEN PROLETAARIT, YHTYKÄÄ!

Финская газета „ПУНАЙНЕН КАРЬЯЛА"

PUNAINEN KARJALA

NKP(b):n Karjalan AK:n ja KASSR:n TpKK:n lehti — 17:s vuosikerta ★ Jokapäiväinen sanomalehti — Hinta 10 kop. 1/1 vk. 30:—, 1/2 vk. 15:—, 1/4 vk. 7:50

N:o 193 V. 1937 — Kuusipäivän 4:s päivä — Lauantaina elokuun 28 p:nä

Vallattava bolshevismi

Leniniläis-stalinilaisen johtamisen taidon omaksuminen on jokaisen kommunistin, sovettityöntekijän suoranainen velvollisuus. Ilman tätä ehtoa me emme voi menestyksellisesti kulkea eteenpäin valtavassa sosialismin rakennustyössämme. Leniniläis-stalinilaisen johtamistaidon omaksuminen, bolshevismin valtaaminen, edellyttää ennenkaikkea kommunistisen puolueemme historian mitä syvällisempää tuntemista, Marxin, Engelsin, Leninin, Stalinin teorian omaksumista varsinaisten alkulähteiden mukaan. Vain puolueemme historian syvällinen tunteminen ja tutustuminen siihen nimenomaan alkulähteiden mukaan aseistaa puolueemme mitä rikkaimmalla kokemuksella taisteluun työväenluokan kaikenlaisia vihollisia vastaan.

On perusteellisesti parannettava koko puoluepropagandatyömme, erikoisesti puolueemme historiaa tutkivissa piireissä ja kerhoissa. On kohotettava entisestään korkeammalle kommunistien aatteellinen taso, sillä vain tämä, puolueemme sisäisen aatteellisen kasvatuksellisen työn kaikinpuolinen paraneminen tulee takaamaan meille uusia menestyksiä taloudellisella rintamalla sekä antaa mahdollisuuden paljastaa pikemmin vielä eräissä paikoin piiloittelevat ja maskeerautuneet kansanviholliset.

NKP(b):n KK:n helmi-maaliskuun pleenumissa asetti toveri Stalin kärkevästi kysymyksen kaiken puoluetyömme kohottamisesta korkeammalle asteelle.

"Puolueemme poliittinen työ, — osoitti toveri Stalin, — on kohotettava vastaavalle tasolle, asettaen johtavaksi tehtäväksi puolue-, sovetti- ja talouskaaderien poliittisen valistamisen ja bolshevistisen karkaisemisen tehtävän. ...On selvitettävä, että itse taloudelliset menestykset, niiden lujuus ja pitkäaikaisuus kokonaisuudessaan ja täydellisesti riippuvat puolue-organisatsio- ja puolue-poliittisen työn menestyksistä. että ilman tätä ehtoa taloudelliset saavutukset voivat osoittautua hiekalle rakennetuiksi."

Kuitenkin, useiden Karjalan puolueperusjärjestöjen johtajat eivät ole nähtävästi täysin käsittäneet ylläosoitettua suuren johtajamme ohjetta, tai aliarvioivat sitä, sillä puoluetyön tärkein ala, kommunistien aatteellinen kasvatus on jäänyt heikon ohjauksen ja huomion alaiseksi. Eräät puoluetyöntekijät sen sijaan, että he bolshevistisesti työskentelisivät parantaakseen puolueopiskelun tilaa ja järjestääkseen uudella tavalla puolueopiskelun, ovat taipuvaisia vain lörpöttelemään bolshevismin valtaamisesta. Eikö tästä kaikesta ole todisteena seuraavat numerotiedot puolueopiskelun alalla? Heinäkuun 1 päivän tietojen mukaan Karjalan puoluejärjestössä oli opiskelun ulkopuolella yli 1.000 kommunistia. Petroskoissa ei opiskele 400 kommunistia, Kantalahden rajonissa — 120 kommunistia. Verrattain voimakkaita ovat vielä sesonkimielialat.

Entäs, minkälainen tila on propagandistien valmennuksen alalla. On sanottava, että vain harvat propagandisteista ovat kyenneet järjestämään uudelleen työnsä. Suurena heikkoutena propagandistien työssä on se, etteivät läheskään kaikki valmistaudu täysin huolellisesti opiskelutilaisuuksiin ja seurauksena tästä — ikävä opiskelutilaisuus ja pintapuolinen asioiden käsittely. Eivät läheskään kaikki propagandistit opiskele itse säännöllisesti. Esim. Petroskoissa huomattava määrä propagandisteista systemaattisesti ignoreeraa opiskelua, eikä näitä tovereita ole vedetty puolue-edesvastuuseen.

Puoluehistorian tutkiminen alkulähteiden mukaan omaa erikoisen merkityksen suomalaisille tovereille. Eräät suomenkielellä puolueen historian piirejä ohjaavat propagandistit ovat taipuvaisia esittämään joukon objektiivisiä tekijöitä, jotka ovat muka esteenä puolueemme historian opiskelulle alkulähteiden mukaan suomenkielellä, ennenkaikkea siksi, että Leninin teoksia ei ole suomenkielellä. Epäilemättä, tämä seikka on vissinä haittana suomenkielisten tovereitten opiskelussa, mutta tämä ei saa olla minään esteenä siirtymisessä puoluehistorian opiskeluun alkulähteiden mukaan. On käytettävä Stalinin "Leninismin kysymyksiä" kunnes tulevat suomenkielellä julaistua kahdessa niteessä Leninin valitut teokset, joiden julkaisemista Kustannusliike "Kirjan" on kiirehdittävä. Sitäpaitsi täytyy suomenkielisiä tovereita auttaa järjestämällä laajempia luentoja puolueemme historian tärkeimmistä etapeista ja kysymyksistä sekä Leninin erilaisista teoksista. Tämä on ennenkaikkea puoluekabinettien suoranainen velvollisuus ja tehtävä.

Puoluepropaganda vaatii täysin tarkistettuja, Leninin-Stalinin asialle uskollisia, hyvin valmennettuja ja asiaansa rakastavia propagandistikaadereita. Puolueopiskelun laadun parantaminen, sen periaatteellisuus ja syvä puolueisuus riippuvat ennenkaikkea propagandistista. Puoluejärjestöt eivät saa unohtaa hetkeksikään, että kansan viholliset ovat tunkeutuneet myös tälle puoluetyömme tärkeimmälle alalle, missä niillä ei saa olla paikkaa. Viimeaikoina on meillä Karjalassa paljastettu useampia kansan vihollisia propagandistien keskuudessa. Korshakov Karjalan maatalouskorkeakoulussa onnistui pitkän ajan vääristelemään puolueemme historiaa ja propageeraamaan trotskilaisia aatteita.

Propagandisti Shiff Narkomfinista osoittautui myöskin trotskilaiseksi. Nämä tosiasiat riittänee signalisoimaan vakavasti siitä, että propagandakaadereita on huolellisesti valikoitava.

Puolue ja henkilökohtaisesti toveri Stalin ovat aina osoittaneet suurta huomiota kuten puolueemme historian niin myös eritoten SSSR:n historian oppimiseen ja opettamiseen. Tänä vuonna maamme saa ensi kerran marxilaisen oppikirjan SSSR:n historian alalla. Hallituksen asettaman kilpailukomissian arvostelijakunnan päätös kilpailusta parhaasta SSSR:n historian oppikirjasta keskikoulujen III ja IV luokkaa varten on huomioitava myös NKP(b):n historiaa opiskellessa. Hallituksen asettaman kilpailukomissin arvostelijakunnan päätös on erinomainen aarre marxismi-leninismin aarre-aittaan. Se rikastuttaa kaadereitamme, herättää uusia ajatuksia, henkevöittää ja kutsuu historiallisen tieteen syvälliseen tutkimiseen. Se aseistaa propagandistin ja agitaattorin bolshevistisella työmetoodilla, mobilisoi yleisiä fraaseja ja lörpöttelyä vastaan. Se auttaa valtaamaan bolshevismia.

Uuden oppivuoden edellä

Keskustelussa lehtemme edustajan kanssa ensimmäisen keskikoulun tirehtöörin sijainen tov. **Ozolina** sanoi meille, että koulu on valmis alkamaan uuden oppivuoden. Koulun perusrakennukset on remontteerattu. Remonttitöihin on käytetty noin 20 tuhatta ruplaa. Remontti on päättynyt ajallaan.

Koululla ensi oppivuonna tulee olemaan hyvät kabinetit. On hankittu paljon havaintovälineitä luonnontieteessä. Kaiken tämän lisäksi koululla on järjestetty havaintovälineiden kabinetti, johon tulee keskitetyksi havaintovälineet alempia luokkia varten. Koululla on vihkot ja oppikirjat.

Koko opettajakollektiivi on jo paikoillaan, lukuunottamatta englannin kielen opettajaa, joka ryhtyy työhön vasta 15 päivästä syyskuuta. Suurempi osa opettajista työskentelee tällä koululla jo useampia vuosia. Heidän joukossa on hyviä opettajia kuten esim. Miroljubova, Burtsev, Gromov jne.

Perustehtäväksi koulu on asettanut oppityön laadun kohottamisen. Viime vuonna meidän koulussa oppilaiden edistyväisyys oli vain 79 prosenttia. Meidän edessämme on suuri ja vakava tehtävä: kohottaa oppityön laatua, valmistaa lukutaitoisia ihmisiä, jotka omaavat täydellisesti ne tiedot, jotka on katsottu keskikoulun ohjelmistossa.

Kahdeksanteen luokkaan vastaanotto on lopetettu. Ensimmäisiin luokkiin vastaanottoa vielä jatkamme ja tämä johtuu siitä, että Gorono vasta joku aika sitten antoi meille uuden koulurajonin, josta meidän täytyy ottaa oppilaita vastaan. Lopuksi minä tahdon kääntyä Narkomprosin ja Goronon puoleen seuraavilla vaatimuksilla:

Ensinnäkin Narkomprosin ja Goronon täytyy parantaa metoodinen ohjaustyö kouluissa. Monet opettajat tahtovat käydä läpi pedagogigan kurssit. Tämä on oikeudenmukainen vaatimus ja minun mielipiteeni mukaan tämä pitäisi täyttää.

Tämän jälkeen on erittäin tärkeä kysymys opettajien poliittinen kasvatus. Joka vuosi alkavat työskentelynsä syksyllä politpiirit, mutta loppuunsaakka ne koskaan omaa työtään eivät päätä. Usein tähän asiaan katsotaan läpi sormien ja piireille annetaan huonoja ohjaajia, jotka eivät voi antaa hyvää työnlaatua ja lopputuloksena tästä on, että politpiirit hajaantuvat keskellä vuotta.

Kemian kabinetit kouluissa meillä ovat huonoja. Puuttuu mitä tärkeimpiä aparaatteja ja reaktiivejä. Usein koulut lähettävät ihmisiä Leningradiin hakemaan näitä aparaatteja ja reaktiivejä, mutta näistä komennuksista hyötyä ei ole. Olisi aika Narkomprosin ja Karjalan kauppajärjestöjen tarttua tähän asiaan ja turvata koulut näillä välineillä.

* * *

— Kuudes vajaakeskikoulumme, — puhuu meille koulun tirehtööri tov. Krupskij, — on uusi koulu, joka alkaa työnsä uudessa koulurakennuksessa. Oppilaita meidän kouluun siirtävät kymmenes kaupungin ja yhdeksäs rautatietyöläisten koulu. Kaikki opettajat meillä ovat paikoillaan, lukuunottamatta ulkomaankielien opettajaa. Lukujärjestys on valmiina.

Asia on siinä, että Gorono määräsi koululle tirehtöörin, mutta ei antanut hänelle huoneustoa. Hallituksen teknillinen komissi myöskään ei ole ottanut vastaan koulurakennusta ja tästä seuraa se, että faktillisesti koulurakennusta ei ole vielä annettu eksploatatsioon. Koulutyön alkamiseen jäi vain 3—4 päivää!

Rakennustöiden johtaja tov. Rubanjets on useamman kerran jo luvannut, että kaikki rakennustyöt koululla päättyvät 23 päivään mennessä elokuuta, mutta nyt on käsissä jo 28 päivä elokuuta, mutta rakennustyöt vieläkään eivät ole päättyneet.

Näinä päivinä meille kouluun toivat pulpetteja, mutta puolet niistä ovat käyttökelvottomia. Suuri osa pulpeteista on maalaamatta. Ja loppujen lopuksi täytyy sanoa, — lopettaa koulun tirehtööri tov. Krupskij, — että koulu ei ole valmis uuteen oppivuoteen ja jos Gorono ei ryhdy pikaisiin toimenpiteissin, niin me uutta oppivuotta emme voi alkaa syyskuun 1 p.

Eläintarha Petroskoissa

Elokuun 26 päivänä Petroskoissa avattiin Leningradin eläintarhan kiertävä eläintarha. Eläintarhassa on nähtävänä paljon petoeläimiä ja lintuja. Siellä on leijona, leopardi, dango, juovikas hyeena, ilves, keltasusi, susi, karhu, kettu, laama, valkoinen laama, täplikäs poro, aasi, abessinialainen lammas; lintujen joukossa on pelikaani, joutsen, myskiankkoja, fasaani, pöllö, haukka, kullan- ja timantinvärisiä fasaaneja, papukaija ym.

Eläintarhassa käy joka päivä paljon katsojia. Lapsia eniten viehättävät apinat. Lapset innostuneena seuraavat eläintenkesyttäjiä ja kuuntelevat heidän kertomuksiaan.

Eläintarha on avoinna joka päivä kello 10 aamua kello 11 iltaan. Eläintarha tulee olemaan Petroskoissa noin kuukauden ajan.

Tov. Levanevskin lentokonetta "N-209" etsimään

Sovettiliiton Sankarin tov. Shevelevin retkikunnan kokoonpano

Elokuun 25 päivänä Moskovasta lentäneeseen lentoretkikuntaan kuuluu kolme lentokonetta "ANT-6", jotka keväällä suorittivat lennon Sovettiliiton Sankarin tov. O. J. Schmidtin retkikunnan kanssa Moskova—Pohjoisnapa—Moskova. Lentokoneet on uudelleen tarkistettu, sen jälkeen remontteerattu ja koeteltu ilmassa. Kaikki ne ovat erinomaisessa kunnossa. Lentokoneiden tuntomerkit ovat: "N-170", "N-171", "N-172".

Retkikunnan päällikkö, Sovettiliiton Sankari tov. M. I. Shevelev ja retkikunnan pääshtuurmanni Sovettiliiton Sankari tov. I. T. Spirin lentävät flagmannilaivalla "N-170", jonka komentajana on retkikunnan lentojoukkueen päällikkö Sovettiliiton Sankari tov. M. V. Vodopjanov. Toisena lentäjänä on vanhin luutnantti tov. A. N. Tjagunin, ensimmäisenä mekanikkona tov. F. I. Bassein ja toisina mekanikkoina tt. P. P. Petenin ja K. I. Morozov, lentokoneen radistina tov. S. A. Ivanov. Sitäpaitsi lentokoneella "N-170" lentävät retkikunnan sääntietäjä tov. V. L. Dzerdzejevskij ja lentokonetehtaan edustaja tov. I. G. Kissanov.

Toisen lentokoneen "N-171" komentajana on Sovettiliiton Sankari tov. V. S. Molokov. Toisena lentäjänä tässä lentokoneessa on G. K. Orlov. Shtuurmannina lentää tov. A. A. Ritsljand, ensimmäisenä mekanikkona tov. V. L. Ivashin ja toisina mekanikkoina tt. D. A. Timofejev ja V. D. Terentjev, radistina tov. V. V. Hodov. Lentokoneessa "N-171" lentävät myöskin retkikunnan puolueorganisaattori tov. A. A. Mitroshkin ja kino-operaattori tov. R. L. Karmen.

Kolmannen lentokoneen "N-172" komentajana on Sovettiliiton Sankari A. D. Aleksejev, toisena lentäjänä kapteeni tov. A. A. Kurban, shtuurmannina tov. N. M. Zhukov. Ensimmäisenä mekanikkona tov. K. N. Sugrobov, toisina mekanikkoina tt. M. I. Tshagin ja V. G. Ginkin, radistina tov. O. A. Kuksin ja lentokonetehtaiden edustajat tt. K. A. Traskin ja S. V. Malikov.

Suuren Stalinin huolenpito ihmisestä innostuttaa meitä

Juuri kaksi kuukautta sitten, kesäkuun 25 päivänä, me palasimme omaan Moskovaamme, menestyksellä suoritettuamme stalinilaisen tehtävän liikkuvan napapiiriaseman järjestämisestä Pohjoisnavalle.

Tänään me uudelleen kohotamme ilmaan lentokoneemme ja lennämme Arktikaan lentokoneen "N-209" miehistöä etsimään.

Meidän rakkaan johtajamme suuren Stalinin huolenpito ihmisestä innostuttaa meitä. Stalinin nimi on piirretty lippuumme. Hänen kanssansa me lennämme kaukaisille, tuntemattomille alueille Pohjoisnavan toiselle puolelle.

Emme pysähdy niiden suurten vaikeuksien edessä, jotka ovat tiellämme. Me panemme kaikki voimamme, kaikki tietomme, koko kokemuksemme napapiiriseudun ilmailussa, pelastaaksemme jäiden vankeudesta toverimme Levanevskin, Kastanajevin, Levtshenkon, Pobezhimovin, Godovikovin ja Galkovskin.

Näkemiin, ystävät ja toverit!

Lentokoneiden "N-170", "N-171", "N-172" miehistön puolesta:

Sovettiliiton sankarit M. I. SHEVELEV, M. V. VODOPJANOV, V. S. MOLOKOV, I. T. SPIRIN, A. D. ALEKSEJEV.

Frunzen nim. om. Keskuslentokentällä.

Retkikunta saapunut Arkangeliin

Elokuun 25 päivänä Pohjoisen meritien päähallinnon päällikkö tov. O. J. Schmidt sai seuraavat radiogrammat Moskovasta lentokoneen "N-209" etsintään lentäneen lentoretkikunnan lentomatkasta.

"Lentokone "N-170". Kello 12,09. Lennämme Vozhe-järven yllä. **SHEVELEV, SPIRIN".**

"Lentokone "N-170". Kello 13,30. Lensimme Lepshan aseman yli. Lensimme pilvien yläpuolella, nyt on aukkoja, näkyväisyys huono. **SPIRIN".**

Arkangeli. Pohjoisen meritien päähallinnon radioasema sai lentokoneesta "N-170" seuraavan radiogramman:

"Kello 14,35 RV (tov. Vodopjanovin lentokone) kulkee 300 metriä edellä. 40 minuutin kuluttua alamme laskeutumaan".

* * *

Arkangelista saatujen tietojen mukaan, Sovettiliiton Sankarin tov. Shevelevin retkikunnan lentokoneet laskeutuivat Arkangelin lentokentälle. Tov. Vodopjanovin lentokone "N-170" laskeutui kello 15,20, tov. Molokovin lentokone "N-171" kello 15,27 ja tov. Aleksejevin lentokone "N-172" kello 15,37. (TASS).

Sovettiliiton Sankarin tov. A. D. Aleksejevin haastattelu

Muutaman minuutin kuluttua lentokoneiden "N-170", "N-171" ja "N-172" laskeutumisesta Arkangeliin TASSin kirjeenvaihtaja pyysi telefoniin Arkangelin lentokentällä lentokoneen "N-172" komentajan, Sovettiliiton Sankarin tov. A. D. Aleksejevin.

Tov. Aleksejev kertoi Moskova—Arkangelin lennosta seuraavaa:

Startattuamme, me järjestäydyimme ja otimme suunnan pohjoiseen. Keskellä lensi tov. Vodopjanovin lentokone, vasemmalla hänestä tov. Molokovin lentokone ja minun lentokoneeni oikealla.

Moskovasta Vologdaan saakka lensimme verrattain alhaalla. Sen jälkeen Vozhe-järven kohdalla näkyväisyys huononi ja meidän täytyi kohota pilvien yläpuolelle. Ajoittain lensimme 2000 metrin korkeudella.

Kello 15,20 tov. Vodopjanovin flagmannilaiva laskeutui Arganгelin lentokentälle. Hänen jälkeensä, kello 15,27, laskeutui tov. Molokovin lentokone "N-171" ja kello 15,37 laskeuduin minä.

Moskovan—Arkangelin matka ei ollut vaikea. Kaikki retkikunnan osanottajat ovat hyvässä kunnossa. Heti laskeutumisemme jälkeen meidät pyydettiin ruokalaan.

Tänä iltana kokoonnumme neuvotteluun retkikunnan päällikön tov. Shevelevin luokse. Käsittelemme plaanin edelleen lentämisestä pohjoiseen. Päivällisen jälkeen hieman levähdämme ja alamme valmistaa lentokoneita lentoon.

Terveisiä Moskovalle ja moskovalaisille.

KUVISSA: Lentokoneen "N-209" etsintään osallistuvan ekspeditsion lentokoneiden komentajat, Sovettiliiton sankarit (vasemmalta oikealle) tt. VODOPJANOV, MOLOKOV ja ALEKSEJEV.

(Sojuzfoto.)

Kulkulaitosasiain kansankomissari tov. ALEKSEI VENEDIKTOVITSH BAGULIN.

(Sojuzfoto)

Raskaan teollisuuden kansankomissariaatin jakamisesta

SSSR:n TOIMEENPANEVAN KESKUSKOMITEAN JA KANSANKOMISSARIEN SOVETIN PÄÄTÖS

SSSR:n Toimeenpaneva Keskuskomitea ja Kansankomissarien Sovetti päättävät:

1. Eroittaa Raskaan teollisuuden kansankomissariaatin kokoonpanosta konerakennusteollisuus (auto-traktoritehtaat, konerakennustehtaat, veturi- ja vaunutehtaat, maatalouskonetehtaat, kevyttä ja elintarveteollisuutta varten koneita tuottavat tehtaat, kattila-, turbiini- ja sähköteknillinen teollisuus jne.) sekä metallituotteita valmistavat tehtaat, värimetalleja jalostavat tehtaat, kumi- ja kautshukkiteollisuus ja teknillistä lasia valmistavat tehtaat, sekä muodostaa erillinen yleisliittolainen Konerakennusteollisuuden kansankomissariaatti (Narkommash).

2. Kaikki muut raskaan teollisuuden alat, niiden joukossa kaikenlaisten polttoaineiden tuotanto, sähköasemat, musta ja värillinen metallurgia, kemiallinen teollisuus, rakennusaineteollisuus ym. jättää Raskaan teollisuuden kansankomissariaatin (Narkomtjazh) kokoonpanoon.

3. Vahvistaa konerakennusteollisuuden kansankomissariksi tov. **Valerij Ivanovitsh Mezlauk.**

4. Vahvistaa raskaan teollisuuden kansankomissariksi tov. **Lazarj Moisejevitsh Kaganovitsh,** vapauttaen hänet kulkulaitosasiain kansankomissarin tehtävistä.

5. Vahvistaa kulkulaitosasiain kansankomissariksi kansankomissarin sijainen tov. **Aleksei Venediktovitsh Bakulin.**

SSSR:n Toimeenpanevan Keskuskomitean puheenjohtaja M. KALININ.

SSSR:n Kansankomissarien Sovetin puheenjohtaja V. MOLOTOV.

SSSR:n Toimeenpanevan Keskuskomitean sihteeri A. GORKIN.

Moskova, Kreml, elokuun 22 p. v. 1937.

Toveri S. P. JAROSHENIN palkitsemisesta Punaisen Lipun ordenilla

SSSR:n Toimeenpanevan Keskuskomitean päätös

SSSR:n Toimeenpaneva Keskuskomitea päättää:

Erikoisista ansioista palkita toveri **Stepan Pavlovitsh Jaroshen** Punaisen Lipun ordenilla.

SSSR:n Toimeenpanevan Keskuskomitean puheenjohtaja M. KALININ.

SSSR:n Toimeenpanevan Keskuskomitean sihteeri A. GORKIN.

Moskova, Kreml, elokuun 21 p. v. 1937.

Suunta Amdermaan

Elokuun 26 päivänä kello 12,10 lentokoneen "N-209" etsintään lähteneen retkikunnan lentokoneet lensivät Arkangelista Amdermaan.

Sääsuhteet lentomatkalla olivat tyydyttävät. Narjan-Mariin asti oli 2—3 ballin koillistuuli, ja edelleen Amdermaan asti — pohjois- ja kaakkoistuuli.

Pohjoisen meritien päähallinnon radioasema Moskovassa sai lennosta seuraavat radiogrammat:

"Lentokone "N-170". Kello 13,27. Sivuutimme Mezenin. **SPIRIN".**

* * *

"Lentokone "N-170". Kello 15,25. Lennämme tuntureiden yllä. Olemme 100 kilometrin päässä Narjan-Marista. Sivuutamme sen 60 kilometriä pohjoisemmassa. Lennämme sakean pilvisyyden alapuolella. Korkeus 600, lämpömäärä 2 astetta. **SPIRIN".**

* * *

"Lentokone "N-170". Kello 16,10. Kierrämme Petshora-joen suun. Lennämme sateessa. Näkyväisyys huono. **SPIRIN".**

* * *

"Lentokone "N-170". Kello 17,55. Lähestymme Amdermaa. **SPIRIN".**

Lentoretkikunta Amdermassa

Amderma, 26 elok. kello 18,20. Lentokoneet laskeutuivat hyvin. **SHEVELEV.**

* * *

O. J. Schmidtin nimelle Amderman radiodispetserin lähettämän tiedonannon mukaan, tov. Vodopjanovin lentokone "N-170" laskeutui kello 18,08. Kahdeksan minuutin kuluttua laskeutui tov. Molokovin lentokone "N-171" ja 4 minuutin kuluttua laskeutui tov. Aleksejevin lentokone "N-172".

Hallituksen kilpailukomissin arvostelijakunnan päätös kilpailusta parhaasta SSSR:n historian oppikirjasta keskikoulun III ja IV luokkaa varten

Parhaasta SSSR:n historian oppikirjasta keskikoulun III ja IV luokkaa varten julistetun kilpailun arvostelijakunta toteaa, että 46:sta kilpailuun esitetystä oppikirjasta useat ovat loitonneet entisestä, SSSR:n Sovnarkomin ja NKP(b):n KK:n toukokuun 16 päivänä v. 1934 tekemässä päätöksessä "Yleisen historian opetuksesta SSSR:n kouluissa" tuomittujen historian oppikirjojen tyypistä. Abstraktisten sosiologisten kaavojen asemesta on näissä oppikirjoissa kaikista puutteellisuuksistaan huolimatta noudatettu historiallista kronologista johdonmukaisuutta historiallisten tapahtumien esityksessä, kuvattu tärkeimmät historialliset ilmiöt, lueteltu tärkeimmät kronologiset aikamäärät sekä annettu historiallisten toimihenkilöiden karakteristiikka.

Merkiten tämän faktan saavutuksena historiatieteen rintamalla, arvostelijakunta samalla kiinnittää historiatieteen työntekijäin huomiota näissä oppikirjoissa oleviin useisiin yleisiin puutteellisuuksiin, jotka on poistettava niin vastaisesta työstä SSSR:n historian tutkimisessa kuin myöskin historian opetuksesta koulussa.

1. SSSR:n Suurta Sosialistista revolutsiota kuvatessaan useiden oppikirjojen tekijät hämäävät sen tosiasian, että proletariaatin diktatuurin saavuttamisen kautta valta siirtyi soveteille, että sovettien valta voitti. Suuren Sosialistisen revolutsion historialliset tapahtumat kuvataan sillä tavalla, että oppilaiden päihin juurtuu väärä ajatus, että valtiovaltaa SSSR:ssä toteuttaisi välittömästi kommunistinen puolue. Sovettien, jotka muodostavat SSSR:n poliittisen perustan, osuus on hämätty. NKP(b):n osuus työtätekevien etujoukkona ja työtätekevien järjestöjen johtavana ytimenä on vääristelty. Siitä, miten sovetit ovat kasvaneet ja lujittuneet tilanherrojen ja kapitalistien vallan kukistamisen ja proletariaatin diktatuurin saavuttamisen tuloksena, ei ole kerrottu. Muutamat oppikirjojen tekijät esittävät sovetit suorastaan yhdeksi monilukuisista järjestöistä ammattiliitto-, nuorisoliitto- ja pioneerijärjestöjen rinnalla.

2. Aivan sallimatonta on se, kun tekijät sensijaan, että olisivat esittäneet muutamia tärkeimpiä Konstitutsion kohtia, jotka oppilaiden täytyy tietää ja joiden omaksumiseen heitä pitäisi koko SSSR:n historian esittämisellä valmistaa, täyttävät kokonaisia sivuja korkealentoisella lörpöttelyllä maailman onnellisimmasta maasta, mistä oppilas ei saa minkäänlaista käsitystä siitä, mitä Konstitutsio oikeastaan onkaan.

Useat tekijät ovat SSSR:n Konstitutsiota esittäessään unohtaneet mainita sen, että SSSR:n poliittisen perustan muodostavat työtätekevien deputaattien sovetit tai ovat jättäneet mainitsematta sen, että Konstitutsion mukaisesti tullaan sovettien vaalit suorittamaan ei vain yleisen, vaan myöskin yhtäläisen ja välittömän äänioikeuden perusteella, äänestyksen ollessa salainen.

3. Stalinilaista teesiä siitä, että Venäjää lyötiin "sotilaallisen jälellejääneisyyden, kulttuurisen jälellejääneisyyden, valtiollisen jälellejääneisyyden, teollisen jälellejääneisyyden, maataloudellisen jälellejääneisyyden takia", joka antaa yhden tärkeimmän avaimen Venäjän viime vuosisatojen historian käsittämiseen, eivät useat oppikirjojen tekijät ole ymmärtäneet. Ei ole osoitettu erikoisesti sitä, että imperialistisen sodan aikana juuri teollisen jälellejääneisyyden takia Venäjän sotilaat jäivät ammuksitta, maataloudellisen jälellejääneisyyden seurauksena työläiset maassamme jäivät leivättä, yhteiskunnallisen järjestelmän jälellejääneisyyden seurauksena armeijaa johtivat huonot upseerit — tilanherrojen poikaset. Antamatta kirkasta, selvää ja lapsille ymmärrettävää kuvausta Venäjän jälellejääneisyydestä tilanherrojen ja kapitalistien vallan aikana tai rajoittumalla tässä yleisiin fraaseihin, oppikirjojen tekijät tekevät oppilaille vaikeaksi ymmärtää sovettivallan suurta roolia maamme muuttamisessa kurjasta ja voimattomasta mahtavaksi ja rikkaaksi maaksi.

4. Niin Venäjän tsarismin kuin myöskin Venäjän kapitalismin riippuvaisuus Länsi-Europan kapitaalista on jäänyt havainnollistuttamatta konkreettisilla historiallisilla faktoilla. Ei ole osoitettu, että Venäjän riippuvaisuus Länsi-Europan kapitaalista oli suoranainen seuraus maan taloudellisesta ja poliittisesta takapajuisuudesta. Antamatta selvää kuvaa Venäjän riippuvaisuudesta Länsi-Europan kapitaalista, tekijät tekevät lapsille vaikeaksi ymmärtää Suuren Sosialistisen revolutsion merkitystä "Venäjän vapauttajana sen puolisiirtomaa-asemasta" (Stalin, Zhdanov ja Kirov).

5. Kuvatessaan ennen revolutsiota ollutta valtaa tai niitä "hallituksia", joita luokkaviholliset muodostivat taistellakseen sovettivaltaa vastaan, tekijät puhuvat usein kapitalisteista silloin, kun pitäisi olla puhe tilanherroista ja kapitalisteista.

On tunnettua, että Venäjän valtiojärjestelmän kehitys viimeisinä vuosikymmeninä ennen revolutsiota kulki Venäjän monarkian porvarilliseksi monarkiaksi muuttumisen suuntaan (joskin tämä prosessi ei päättynyt ennen revolutsiota), — tilanherra jakoi vallan kapitalistin kanssa (mikä ei suinkaan merkitse samaa kuin vallan täydellinen luovuttaminen kapitalisteille). Puhuessaan "kapitalisteista" siellä, missä pitäisi olla puhe "kapitalisteista ja tilanherroista", tekijät samalla unohtavat mainita esimerkiksi siitä, että saksalaiset valloittajat Ukrainassa ensi työkseen pakottivat talonpojat palauttamaan maat tilanherroille, että samoin tekivät muutkin valloittajat. Seurauksena voi olla historiallisen perspektiivin vääristely ja sen merkityksen hämääminen, joka työväenluokalla oli talonpoikien vapauttajana tilanherrojen ikeestä.

6. Oppikirjojen tekijät eivät ole luonnehtineet tarkoilla numeroilla tilanherrojen ja talonpoikien maanomistuksen suhdetta. Täten tulee hämätyksi työväenluokan osuus tilanherrojen maiden luovuttamisessa talonpojille. Tosiasia on, että ainoakaan oppikirjoista ei esitä Leninin numeroita maanomistuksesta ennen vallankumousta: "kymmenellä miljoonalla talonpoikaistaloudella on 73 miljoonaa desjatiinaa maata. Kahdellakymmenellä kahdeksalla tuhannella jalosukuisella ja ryötysmäisellä landlordilla — 62 miljoonaa desjatiinaa. Sellainen on perustausta sillä kentällä, missä kehittyy talonpoikaiston taistelu maasta." (Lenin, XI nide, s. 337.)

Tekijät eivät yleensä ole esittäneet myöskään sitä faktaa, että Suuren Sosialistisen revolutsion tuloksena SSSR:n talonpojat saivat yli 150 miljoonaa hehtaaria entisiä tilanherrojen, valtion ja luostarien maita.

Tämä tekijäin muistamattomuus johtaa siihen, että Suuren Sosialistisen revolutsion tapahtumia esitettäessä usein ei aseteta työläisiä liitossa talonpoikain kanssa kapitalisteja ja niiden liittolaisia, tilanherroja vastaan, — vaan vain työläiset asetetaan vain kapitalisteja vastaan. Näin tekijäin tahtomatta aukenee pääsytie niille antihistoriallisille ja antimarxilaisille katsantokannoille Suuresta Sosialistisesta revolutsiosta, jotka esittävät työväenluokan ei koko työtätekevän kansan johtajaksi, vaan luokaksi, joka teki vallankumouksen muka vain itseään varten.

7. Useimmat oppikirjojen tekijät eivät ole osanneet kuvata kansalaissodan historiaa sotana, jossa venäläiset tilanherrat ja kapitalistit agenttuurinsa (eserrien ja menshevikkien) kanssa esiintyivät ulkomaalaisen kapitalistismin etujoukkona ja palkkalaisina. Kirkkaasti valaisematta jää myöskin se SSSR:n historiassa mitä tärkein fakta, että Venäjän kapitalistit ja tilanherrat, kärsittyään jo vuoden 1917 lopulla tappion melkein koko SSSR:n alueella, päättivät myydä maansa ja sen riippumattomuuden saksalaisille imperialisteille ja sen jälkeen Ententen imperialisteille. Seurauksena tästä SSSR:n kansalaissodan merkitys supistetaan pelkästään Venäjää käsittäväksi tapahtumaksi ja hämätään revolutsiomme kansainvälinen luonne. Riittämätön selvyys tämän kysymyksen esittämisessä hämää sen osuuden, mikä oli bolshevistisella puolueella ja sovettivallalla, jotka nostivat koko kansan puolustamaan synnyinmaataan ulkomaalaisten porvarillisten valtioiden hyökkäyksiä vastaan (Saksan sotaretki v. 1918, kolme Ententen sotaretkeä), pelastivat maamme ulkomaisesta riistosta ja imperialististen valtioiden orjuutuksesta, turvasivat valtiollisen itsenäisyyden, suojelivat maansa ("Vladivostok on kaukana, mutta onhan se meikäläinen kaupunki", Lenin, XXVII nide, siv. 362) ja loivat edellytykset SSSR:n kansojen kehitykselle ja menestykselle.

8. Vuosien 1917—1920 historialle omistetussa osassa on kaikilla se suuri puutteellisuus, että se osa rajoittaa tämän kauden historian melkein kokonaan kansalaissotaan eikä anna käsitystä siitä maan yhteiskunnallisen järjestelmän uudistamisesta, jonka sovettivalta toteutti tällä kaudella. On välttämätöntä kertoa vaikkapa peruskohdat, t.s. se, että sovettivalta tällä kaudella:

a) hävitti aikaisemmin kapitalisteille kuuluneiden tehtaiden yksityisomistuksen ja toteutti tehtaiden, pankkien ym. sosialistisen, yleiskansallisen, valtiollisen omistuksen;

b) antoi talonpojille tilanherrojen, luostarien ja valtion maat, julistaen kaiken maan SSSR:ssä kansallistutetuksi;

c) antoi SSSR:n natsioille samat oikeudet kuin Venäjän kansalle, ryhtyen muodostamaan kansallisia itsenäisiä eli autonomisia tasavaltoja;

d) murskattuaan porvariston ja tilanherrojen valtiokoneiston, alkoi rakentaa uutta valtiokoneistoa sovettien pohjalla.

9. Useimmat tekijät kuvaavat sosialistisen yhteiskunnan rakentamisen kautta SSSR:ssä enemmän huudahdusmerkeillä, ihastuksen huudoilla ja kaikenlaisilla liikuttavilla jutuilla, laulunpätkillä ja yleisillä karakteristiikoilla sekä luettelemalla 3—4 eniten tunnettua ensimmäisen viisivuotissuunnitelman esikoista, sensijaan että täsmällisesti, selvästi ja yksinkertaisesti osoittaisivat, miten kahden viisivuotissuunnitelman tuloksena luotiin mahtava teollisuus, talonpojat yhdistyivät kolhooseihin, maatalous siirrettiin traktoritekniikan pohjalle ja työläis-talonpoikaisen valtion suojaksi luotiin mahtava, teknillisesti hyvin varustettu Työläis-Talonpoikainen Punainen armeija.

Useimmat tekijät eivät myöskään ole osanneet yleisesti esityksestä irtautumatta kuvata sitä lakkaamatonta taistelua työläisten ja talonpoikien vihollisia vastaan, jota sovettivallan ja NKP(b):n on täytynyt käydä turvatakseen sosialismin voiton maassamme (kulakkien saboteeraus viljanhankinnoissa, shahtilaisten tuholaisuus, teollisuuspuolue, fasismin trotskilaisten agenttien tuholaisuus, salaliitto, vakoilu, yritykset myydä SSSR ulkomaiden imperialisteille jne.).

10. Arvostelijakunta merkitsee oppikirjojen tekijäin suureksi saavutukseksi sen faktan, että heidän oppikirjansa ovat lakanneet olemasta yksinomaan vain iso-venäläisen kansan historiaa, mutta asetettua tehtävää — myöskin muiden kansojen, joita tsaristinen monarkia orjuutti ja jotka Suuri Sosialistinen revolutsio vapautti kansallisesta sorrosta, esittämistä historiallisina tekijöinä — ei ainoakaan oppikirjojen tekijöistä ole kuitenkaan ratkaissut.

11. Historiallisten tapahtumien marxilaisen valaisemistavan tilalle asetettujen skolastisten metodien röyhtäisyjä, nimilappujen liimailemista erilaisille yhteiskunnallis-taloudellisille muodostumille ja tapahtumille ilmenee esimerkiksi siinä, että ei ole osattu ymmärtää ja arvioida Ranskan porvarillisen revolutsion historiallista merkitystä, revolutsion, joka suoritui absolutismista ja feodalismista paremmin kuin mikään muu porvarillinen revolutsio, sekä jakobinilaisten osuutta sen aikansa revolutsionisimman luokan — porvariston — tarmokkaimpina edustajina. Eräät oppikirjojen tekijät ovat kuvanneet jakobinilaiset vain itsenäisten käsityöläisten ja pikkukauppiaiden etujen ajajiksi, toiset tekijät kuvaavat jakobinilaisten diktatuurin diktatuuriksi, joka ei muka voinut antaa mitään kansalle, kolmannet kuvaavat sen vallaksi, joka oli tähdätty porvaristoa vastaan.

Antamatta selvää kuvaa Ranskan porvarillisen revolutsion saavutuksista taistelussa feodalismia vastaan, oppikirjojen tekijät eivät ole osanneet myöskään kuvata rajoittuneisuutta Ranskan porvarillisessa revolutsiossa, joka asetti luokkaherruuden ja riiston yhden muodon tilalle toisen — edistyneemmän luokkaherruuden ja riiston muodon.

12. Antihistoriallisten, epämarxilaisten katsomuksien röyhtäisyjä ilmenee kilpailuun esitettyjen oppikirjojen tekijöillä melkein joka askeleella, kuvatessaan SSSR:ää ennen sovetteja olleella kaudella:

a) tekijät idealisoivat ennen kristinuskoa ollutta pakanuuden aikaa, he eivät ymmärrä tämän yhteydessä sitä yksinkertaista seikkaa, että kristinuskon juurruttaminen oli edistystä pakanalliseen raakalaisuuteen verrattuna, että kristinuskon mukana slaavilaiset saivat kirjakielen sekä muutamia elementtejä korkeammasta bysantilaisesta kulttuurista;

b) tekijät aliarvioivat luostarien progressiivista merkitystä Venäjän kristinuskoon kääntämisen jälkeisillä ensimmäisillä vuosisadoilla kirjoitustaidon levittäjinä ja siirtolaisuuden tukikohtina;

c) tekijät eivät näe mitään myönteistä merkitystä Hmelnitskin toiminnassa XVII vuosisadalla hänen taistellessaan Ukrainan anastamista vastaan paanien Puolan ja sulttaanien Turkin taholta. Sitä tosiasiaa, että Gruzia esim. siirtyi XVIII vuosisadan lopulla Venäjän suojeluksen alaiseksi, samoin kuin Ukrainan siirtymistä Venäjän vallan alaiseksi, käsittelevät tekijät absoluuttisena pahana, sen ajan konkreettisten historiallisten olosuhteiden ulkopuolella. Tekijät eivät näe sitä, että Gruzian edessä oli silloin vaihtoehto — joko antautua shahilaisen Persian ja sulttaanilaisen Turkin nieltäväksi tai siirtyä Venäjän suojeluksen alaiseksi, samoin kuin Ukrainalla oli silloin vaihtoehto — joko antautua paanien Puolan ja sulttaanilaisen Turkin nieltäväksi tai siirtyä Venäjän vallan alaiseksi. He eivät näe, että viimeksimainittu perspektiivi oli kuitenkin pienempi paha;

d) ennen XX vuosisadan alkua olleita talonpoikaiskapinoita kuvatessa liioitellaan niiden järjestyneisyyttä ja tietoisuutta. Oppikirjojen tekijät eivät nähtävästi ole täysin selvillä siitä, että ilman työväenluokan johtoa talonpojat kykenivät vain luonnonvoimaisiin ja järjestymättömiin liikkeisiin. Tekijät eivät nähtävästi ole kyllin ymmärtäneet Leninin kymmeniä kertoja toistamaa ajatusta siitä, että järjestyneen luonteen antoi talonpoikaiston revolutsioniselle liikkeelle vasta työväenluokka ja bolshevistinen puolue, kun ne olivat lujittuneet ja kasvaneet monivuotisessa taistelussa tilanherroja ja kapitalisteja vastaan. Ei riittävän marxilaisen historiallisten tapahtumien käsittely on johtanut siihen, että muutamat tekijät idealisoivat niinkin taantumuksellisia liikkeitä kuin oli esimerkiksi streltsien kapina, joka oli tähdätty Pietarin tekemiä sen aikaisen Venäjän sivistämisyrityksiä vastaan;

e) useimmat oppikirjojen tekijät eivät lainkaan anna oikeata historiallista arviota Peipus-järvellä tapahtuneesta novgorodilaisten taistelusta saksalaisia ritareita vastaan, jolloin pysäytettiin saksalaisten valloittajain kulku itään (teutonilaisten rosvojen ritarikunta — "Koiraritarit", niinkuin Karl Marx heitä nimitti), jotka toteuttivat siirtomaapolitiikkaa voittamiensa kansojen ryöstämisen ja sukupuuttoon hävittämisen tietä. Juuri SSSR:n historian tämän tapahtuman marxilaisen arvioinnin puuttuminen on sitä sallimattomampi, koska siitä on olemassa määrätty Marxin arvio: "V. 1242 Aleksandr Nevskij esiintyy saksalaisia ritareita vastaan, lyö heidät hajalle Peipus-järven jäällä, niin että lurjukset tulivat lopullisesti heitetyiksi Venäjän rajalta."

* * *

Hallituksen komissin arvostelijakunta **päättää:**

1. Olla määräämättä ensimmäistä palkintoa kenellekään kilpailuun esitettyjen oppikirjojen tekijöistä.

2. Määrätä toinen palkinto, suuruudeltaan 75.000 ruplaa, Valtion Moskovan pedagogisen instituutin SSSR:n historian katedrin laatiman ja professori A. V. Shestakovin toimittaman oppikirjan tekijöille.

3. Katsoa professori A. V. Shestakovin toimittama "SSSR:n historian lyhyt kurssi" hallituksen komissin hyväksymäksi ja suositella sitä oppikirjaksi kolmatta ja neljättä luokkaa varten.

4. Antaa seuraaville kilpailuun esitettyjen oppikirjojen tekijöille — **Mintsille, Netshkinalle, Genkinalle, Pankratovalle, Gudoshnikoville ja Gljazerille 5.000 ruplaa kullekin kehoituspalkkioksi.**

Kilpailun arvostelijakunta.

Kaksikymmentä vuotta sitten

Porvaristo valmistelee sotilasdiktatuuria Venäjällä

I

"Ennen heinäkuun 3 päivää rauhallinen voitto, vallan rauhallinen siirtyminen soveteille oli mahdollinen. Jos sovettien edustajakokous olisi päättänyt ottaa vallan käsiinsä, niin kadetit, minä oletan, eivät olisi rohjenneet esiintyä avoimesti sovetteja vastaan, sillä tällainen esiintyminen olisi edeltäkäsin ollut tuomittu tuhoutumaan. Mutta nyt, senjälkeen kun vastavallankumous on järjestäytynyt ja lujittunut, puhuminen, että sovetit voivat rauhallista tietä ottaa vallan käsiinsä, merkitsee tyhjään puhumista. Vallankumouksen rauhallinen kausi on päättynyt, on tullut rauhaton kausi, otteluiden ja räjähdysten kausi."

Tämä tov. Stalinin analyysi revolutsion kulusta, minkä hän teki bolshevikien VI edustajakokouksessa, osoittautui oikeaksi heinäkuun verilöylyn jälkeen kehittyneissä myrskyisissä tapahtumissa.

Sovittelijain petturimainen taktiikka heinäkuun päivinä v. 1917 päästi valloilleen vastavallankumouksen voimat. Porvaristo siirtyi avoimeen hyökkäykseen. Lakkautettiin bolshevistisia sanomalehtiä. Rintamalle vietiin Pietarin ja muiden kaupunkien vallankumouksellisia joukko-osastoja. Kiirehdittiin murskaamaan proletariaatin vastarinta.

"Maa etsii nimeä", — näin ilmaisi kenraali Denikin vastavallankumouksen yleisen mielialan. Tälläiseksi "nimeksi" saattoi yhteen aikaan tulla Kerenskij. Hän jahtasi sangen päättävästi bolshevikeja, aseistariisui vallankumouksellisia joukko-osastoja, saattoi kuolemantuomion käytäntöön rintamalla. Hän kelpasi myöskin liittolaisten imperialisteille. Kerenskin avulla Englanti sai aikaan sodan jatkamisen. Mutta Kerenskiä vastaan olivat kenraalit ja porvarillisten puolueiden johtohenkilöt. He pelkäsivät sitä, että Kerenskij oli lähellä sovetteja, eivätkä luottaneet hänen henkilökohtaisiin ominaisuuksiin. Rodzjanko ja hänen ystävänsä katsoivat paremmaksi turvautua sapelimieheen kuin politiikkoon. Ja tällaisen sapelimiehen he löysivät Kornilovista.

Kornilov oli tsaristisen tshinovnikan poika eikä talonpoikaiskasakka, joksi hän itseään nimitti julistuksissaan. V. 1914 hän oli divisian komentajana Itävallan rintamalla, antautui häpeällisesti vangiksi, pakeni sotavankeudesta lupaamalla antaa eräälle tshekkiläiselle välskärille 20.000 kultakruunua Venäjällä.

Kornilovin "urhoollisesta" paosta tehtiin legenda ja hän sai "nimen". Hän sai komennettavaksi XXV korpuksen länsirintamalla, jossa oli Helmikuun vallankumoukseen saakka.

V. 1917, huhtikuun mielenosoituksen aikana, Kornilovin ollessa okrugan komentajana Pietarissa, aiottiin hänen käskystään lähettää tykistöä työläisiä vastaan. Porvaristo huomasi kiukkuisen kenraalin "kyvyt". Kesäkuun hyökkäyksen aikana tulivat näkyviin tämän kenraalin sotilaalliset "kyvyt" hänen ollessa 8:nnen armeijan komentajana, joka pakeni paniikissa. Mutta häntä tukivat armeijan komissari Filonenko ja rintaman erikoiskomissari B. V. Savinkov. Politiikasta Kornilov ei ymmärtänyt mitään, ja koko poliittisen työn hänen puolestaan suoritti Zavoiko, amiraalin poika, ovela spekulantti ja petkuttaja.

Paitsi Kornilovin reklameeraamista vastavallankumous valmisteli syvällisesti vallankaappausta. Suurissa kaupungeissa se oli jo aikoja sitten valmistanut järjestönsä. Kaikkialle muodostettiin salaisia yhdistyksiä, joihin vedettiin ensi sijassa upseereja ja sotakoulujen junkkereita. Pääkaupungissa oli kuhisemalla salaliittoja.

Pietarissa oli järjestetty niinkutsuttu "tasavallan keskus". Sen puheenjohtajana oli insinööri Nikolajevskij, jonka selän takana oli suurpankkiireja ja tehtailijoita. Viimemainitut pelkäsivät liittyä yhdistykseen, mutta varustivat sitä runsaasti rahoilla. Itse päämajassa muodostettiin ylikomentajan välittömällä suojeluksella upseeriliiton pääkomitea, joka "ei asettanut minkäänlaisia poliittisia ohjelmia, asetti päämääräkseen armeijan valmistamisen pohjaksi ja voimaksi diktatuurin toteuttamiselle", — kuten Denikin sanoi tästä komiteasta.

Suuresti osallistui vastavallankumouksen valmisteluun upseerien sotilasliiga.

Kaikki nämä olivat tulevien valkokaartilaisjärjestöjen ituja. Valmisteltiin kaadereita vastavallankumouksen armeijaan.

Mutta tätä sotilasdiktatuurin kuumeista valmistelua täytyi lujittaa poliittisesti. Tarvittiin jokin voimakas yleisvenäläinen keskus, joka johti liikettä. Väliaikainen hallitus päätti kutsua koolle Valtakunnan neuvottelun kauaksi vallankumouksellisesta Pietarista — Moskovaan. Tämän eserräläis-menshevistisen neuvottelun piti vahvistaa hallituksen vastavallankumouksellinen ohjelma ja hyväksyä sen hyökkäys työläisiä ja talonpoikia vastaan.

Neuvottelu kutsuttiin koolle elokuun 25 päiväksi[1]) (12 p. elokuuta vanhaa lukua). Tämän "vastavallankumouksellisen imperialistisen neuvottelun", kuten Lenin sitä nimitti, aattona oli Moskovassa koolla II Yleisvenäläinen kauppa- ja teollisuuskokous, jossa oli läsnä vastavallankumouksellisen porvariston koko "kukka". Jo siellä puhuttiin avoimesti päättävistä toimenpiteistä työläisten, talonpoikien ja sotilaiden hillitsemiseksi. Tämä kokous muodosti niinkutsutun "yhteiskunnallisten toimitsijain neuvottelun" joka todellisuudessa oli vastavallankumouksen esikunta. Se valitsi vakituisen toimiston järjestämään edelleen kaikkia yhteiskunnallisia voimia. "Yhteiskunnallisten toimitsijain neuvottelun" naamarilla yhtyivät kaikki porvariston ja tilanherrain puolueet.

Valtakunnan neuvottelu oli jo kokoonpanoltaan vastavallankumouksellinen. Siellä oli vanhoja kenraaleja, armeijan huippukomentajia, kadetti-professoreja, arkkipiispoja, virkailijoita, kooperaattoreja. Bolshevikit, joita sovetit olivat valinneet edustajakokoukseen, päättivät esiintyä paljastavalla deklaratsiolla ja sitten poistua "neuvottelusta", mutta sovettien toimeenpanevan keskuskomitean eserräläis-menshevistinen johto poisti bolshevikit edustajistosta. Bolshevikien puolue päätti järjestää Moskovassa yhden päivän yleislakon. Moskovan sovetin eserräläis-menshevistisen enemmistön kiellosta huolimatta Moskovassa oli elokuun 25 päivänä lakossa yli 400 tuhatta henkilöä. Porvaristo tuli vakuutetuksi, kenen mukana työväenluokka kulki.

Vallankaappausta sotilasdiktatuurin muodostamiseksi valmisteltiin Valtakunnan neuvottelun kokoontumishetkeksi, mutta Moskovan lakko pelästytti porvaristoa.

Kornilov piti Valtakunnan neuvottelussa puheen, jossa uhkasi Riigan antautumisella, vihjasi, että avaa saksalaisille tien Pietariin, vaatien kurin palauttamista armeijassa, kuolemantuomion voimaansaattamista ei vain rintamalla, vaan myöskin selkäpuolella, rautateiden, ja sotatarvetehtaiden sotilaallistuttamista. Tämä ohjelma oli tehty päämajassa Savinkovin ja Filonenkon avulla.

Moskovan neuvottelun aattona ja sen aikana porvaristo kävi kulissientakaisia neuvotteluja Kornilovin kanssa, valmistautuen likvidoimaan Väliaikaisen hallituksen ja ottamaan vallan käsiinsä. Mutta Moskovan työläisten lakko osoitti taantumukselle, että pikainen esiintyminen vallankumousta vastaan oli vähän ennenaikaista. Miljukov saapui Kornilovin luokse 26 p. elokuuta, kehoittaen lykkäämään esiintymistä. Kornilov ja Kaledin suostuivat siihen.

Tällä kertaa Valtakunnan neuvottelun järjestäjien toiveet pettyivät. Vallankaappaushankkeet luhistuivat. Mutta taantumus päätti valmistaa voimansa kaikinpuolisesti ja paremmin.

[1]) Kaikki päivämäärät ovat uutta lukua.

Teollisuus

Paperikone N:o 2 käyntiin

Lokakuun Revolutsion XX vuosijuhlaksi

Ylöspanotöiden suorituksessa poistettava esteet

Paperikombinaatin laajennustyömaalla on alettu toisen paperikoneen ylöspanotyöt. Uusi paperikone on sovettitehtaidemme valmistetta — Leningradissa olevan Toisen viisivuotisen nim. om. tehtaan valmistama. Uuden paperikoneen tuotantoteho tulee olemaan huomattavasti suurempi entistä saksalaisen liikkeen valmistamaa konetta. Suunniteltu työteho tulee koneella olemaan 110 tonnia paperia vuorokaudessa. Paperin leveys 4 m. 20 sm. Koneen nopeus 360 metriä minuutissa. Vanhan koneen rekisterinopeus on ainoastaan 275 metriä minuutissa.

Uuden paperikoneen ylöspanotyöt ovat paljon aikaa ja vastuunalaisuutta vaativa tehtävä, sillä koneessa on noin 60 tuhatta osaa. Tehtävän suuruudesta huolimatta vallitsee ylöspanotöissä täydellinen sekasorto, jonka poistaminen on mitä kiireellisin tehtävä.

Koneiden ylöspanoa suorittaa 5 eri järjestöä: itse paperikoneen valmistaja — Toisen viisivuotisen nim. om. tehdas, "Bummontaash", toveri Kirovin nim. om. tehdas ja "Elektroprom". Sen lisäksi työskentelee vielä tehtaan rakennustöiden viimeistelyssä Lenlestroi ja paperitehdas.

Tämä antaa selvän kuvan ylöspanotöissä vallitsevasta tilasta. Rakennustöiden olisi pitänyt olla jo suurelta osaltaan valmiina, jotta Leningradin järjestöt olisivat voineet suunnitelmallisesti alkaa ylöspanotyöt, mutta rakennukset eivät ole vieläkään valmiit. Ylöspano-osaston johtajaksi on nimitetty insinööri Ivanov, joka aikaisemmin työskenteli kombinaatin hankintaosastolla koneiden ja materiaalien hankinnan järjestelyssä, saamatta siellä mitään aikaan. Tästä saamattomuudesta puhuu ennenkaikkea se, että tarvittavia materiaaleja ja koneita ei ole paikanpäällä vieläkään. Hänen toimestaan sekasortotila ylöspano-osastolla vielä entisestäänkin syventyi. On tarpeellista kiireellisessä järjestyksessä tarkastaa mainitun Ivanovin työskentely tällä vastuunalaisella paikalla, ettei sekasorto jatkuisi pitemmälle.

Paperikonetta valmistaneen tehtaan brigadi, joka saapui suorittamaan koneen ylöspanotöitä, on ottanut sitoumuksen suorittaa ne loppuun suuren Lokakuun Revolutsion XX-vuosipäiväksi. Heidän esimerkkiään tulee seurata toisten työosastojen, joille kuuluu vastuunalaisuus ylöspanotöiden suorituksesta.

Ensivuoroisena tehtävänä on suorittaa se, että ensiksikin, Lenlestroin rakennustöiden osaston johtaja toveri Serpin pikaisessa järjestyksessä päättää ensimmäisen ja toisen kerroksen rakennustyöt. Vanhasta paperisalista tuleva väliseinä on väliaikaisesti suojattava ylöspanotöiden suorittamista varten. Puhdistettava I ja II kerros kaikista rakennusroskista.

Päivän-kahden sisällä "Elektroprom"-järjestön tulee ylöspanopaikalle saattaa työkuntoon 20 tonnin nostokraana koneen osien siirtoa varten.

Koneenosien kuljetus, jota suorittaa ylöspano-osasto, edistyy sallimattoman hitaasti. Töihin on saatava ehdottomasti bolshevistinen vauhti. Ylöspanotöitä suorittavalle järjestölle on pikaisessa järjestyksessä vapautettava tarvittava konttorihuone sekä työkaluvarasto. Sen lisäksi on koneiden ylöspanopaikalle saatava sellainen järjestys, ettei asiaton kuljeskeleminen olisi mahdollista, sillä se aiheuttaa työn turmeltumista ja viivyttää työn suoritusta.

Tämän kuun 15 päivänä jo alettiin varsinaiset ylöspanotyöt. Töiden joutumista kuitenkin häiritsevät juuri edellämainitut seikat. Ylöspanotöitä suorittavalta järjestöltä vieläkin puuttuu konkreettista päivittäistä työsuunnitelmaa siitä syystä, että sen on rikkonut toisten järjestöjen suunnitelmaton työskentely.

Leninin kaupungin työläisbrigadi on ottanut itselleen konkreettisen sitoumuksen ylöspanotöiden loppuun suorittamisesta suuren Lokakuun Revolutsion XX-vuosipäiväksi. Tähän sitoumukseen on yhdyttävä kombinaatin rakennustyömaalla olevien kaikkien järjestöjen. Paperikone N:o 2 on annettava lahjaksi suuren Lokakuun Revolutsion XX-vuosijuhlalle.

J. R.

Stahanovilaisen dekaadin kulku

Kintismän kesähakkuupunktilla järjestettiin stahanovilainen dekaadi. Punktille on annettu tehtäväksi ajaa stahanovilaisen dekaadin aikana 2000 festmetriä, jonka työläiset itsesitoumuksissaan sitoutuivat täyttämään.

Stahanovilaisen dekaadin neljän ensimmäisen päivän aikana ajettiin rantaan 791,16 festmetriä työntuottaivaisuuden ollessa rantaanajossa 16,34 fm ja kasauksessa 14,19 fm. Työläisiä työskentelee punktilla 38 ja hevosia 22, joista 15 rantaanajossa.

Radalla rantaanajossa "Albert"-systeemin kärryillä on ajettu 24—35 fm. työpäivää kohti. Parhaiten on rantaanajossa kunnostautunut **N. Nylundin** brigadi, joka sitoutui ajamaan 25 fm työpäivässä hevosella. Tov. Nylundin brigadi on sitoumuksensa täyttänyt, ajaen päivässä 25—35 festmetriä.

Joka päivä tarkistetaan työntulokset ja luovutetaan punktin kiertävä punainen lippu parhaalle brigadille. Lippua on tähän asti hallinnut Nylundin brigadi.

K. Raappana.

Uitoissa saatava aikaan käänne

Uitot tasavallassamme edistyvät tavattoman hitaasti. Plaanin mukaan on Karellesin systeemissä laskettava uittoon 4.846.000 festmetriä puutavaraa, mutta elokuun 20 päivään mennessä on tästä määrästä laskettu uittoon vasta 4.232.000 festmetriä, eli 87 prosenttia plaanin edellyttämästä puutavaramäärästä. Tällä kertaa on vedessä 4.365.000 festmetriä puutavaraa edellisiltä vuosilta jääneiden kanssa.

Koudan uittokonttorin alueella on uittoon laskettu 645 tuhatta festmetriä puutavaraa, eli 83 prosenttia plaanin edellyttämästä puutavaramäärästä, Tshupan lespromhoosin alueella 397 tuh. festmetriä — 87 prosenttia plaanin edellyttämästä määrästä jne. Rukajärven lespromhoosin alueella on uittoon laskettu 76 tuh. festmetriä puutavaraa, eli 101 prosenttia plaanin edellyttämästä puutavaramäärästä.

Epätyydyttävästi suoritetaan puutavaran maihinnostoa ja lauttausta. Koudan uittokonttorin alueella on plaanin mukaan maihinnostettava 212 tuhatta festmetriä, mutta elokuun 20 päivään mennessä on vasta maihin nostettu 65 tuhatta fm., eli 30 prosenttia plaanista. Tshupan lespromhoosi on täyttänyt puutavaran maihinnostoplaanin 55 prosentilla, nostaen maihin 140 tuh. fm. puutavaraa. Kemin uittokonttorin alueella on maihin nostettu 104 tuh. fm. puutavaraa, eli 57 prosenttia plaanin edellyttämästä määrästä. Valkeanmeren—Seesjärven uittokonttorin alueella on puutavaran maihinnostotehtävä täytetty 47 prosentilla. Suojun uittokonttorin ja Latvan baasan alueella on puutavaran maihinnostotehtävä täytetty ylittäen. Yleensä puutavaran maihinnostotehtävän on Karellestrusti täyttänyt elokuun 20 päivään mennessä 52 prosentilla ja puutavaran lauttaustehtävän 68 prosentilla.

Nämä osoittimet puhuvat siitä, että eri uittokonttorien ja lespromhoosien alueilla ei vielä ole täydellisesti ymmärretty uittojen merkitystä. Stahanovilainen liike ei ole päässyt kehittymään joukkoliikkeeksi. Sosialistista kilpailua huonosti käytetään hyväksi ja parhaiden työkokemuksia ei siirretä kaikkien työläisten omaisuudeksi. Tämän todistamiseksi esitämme erään esimerkin. Tiihoinniemen nosto- ja kuorintapunktilla puutavaran nostossa työskentelevä **Adam Tenhon** brigadi suorittaa puiden nostoa, käyttämällä vorokkia. Vorokin lisäksi on brigadi järjestänyt blokin, käyttäen sitä vuoroon kummallakin sivulla. Näin voidaan nostaa vorokin ollessa samalla paikalla 10 pinoa ja enemmänkin puita. Tätä menetelmää käyttäen täyttää Tenhon brigadi työnorminsa yli 250 prosentilla.

Paitsi tuotannollisilta tuloksiltaan, on tov. Tenhon menetelmä muutenkin taloudellisesti edullisempi kuin suoralla hevosvoimalla nosto. Kun käytännössä olevalla hevossysteemillä nostetaan 40—45 fm hevosparia kohden, niin Tenhon brigadi nostaa vorokilla, yhtä hevosta käyttäen, päivittäin 70—80 fm, ja derrikalla 65 fm.

Brigadilla on hyviä saavutuksia nostotöiden ratsionalisoinnissa, mutta punktin johto ei ole lainkaan avustanut brigadia, eikä toisia työläisiä ole tutustutettu näihin menetelmiin, ei ole selvitetty niiden edullisuutta ja suurta merkitystä nostotöiden menestyksellisen suorittamisen kannalta. Tällaisia esimerkkejä voitaisiin esittää lukemattomia.

Elokuu on ratkaiseva kuukausi uittojen suorituksessa. Lespromhoosien ja eri uittokonttorien on tehtävä uittotöiden johtamiseen nähden päättävä käänne.

Toveri Vl. Ivanovin päiväkäskyn perusteella on Karjalan jokien vesistöissä puutavaran uittoonlaskun plaani täytettävä syyskuun 15 päivään mennessä ja päätepaikkoihin saapuminen — lokakuun 15 p. mennessä.

Päättävästi on murskattava mekanismivastaiset mielialat ja järjestettävä työkokemuksien vaihtotilaisuuksia niin, että parhaimpain kokemukset tulisivat joukkojen omaisuudeksi. Sosialististen työmuotojen — stahanovilaisen liikkeen, udarnikkuuden ja sosialistisen kilpailun kehittämiseen on kiinnitettävä suurempi huomio, sillä ne ovat perusvipusimia plaanien määräaikaisessa täyttämisessä.

M. Koivisto.

Unohdettu metsänhakkuupunkti

Tsholman metsänhakkuupunktilla (Rukajärven rajoni) syys- ja talvihakkuukauteen valmistaudutaan hitaasti. Vanhat asuinparakit on remonteerattu, mutta uusien parakkien rakennushirsiä vasta kaadetaan. Tämän syksyn aikana, 2 asuinparakin lisäksi, on vielä rakennettava myymälärakennus. Uusien parakkien rakennustyöt ovat myöhästyneet siksi, että punktin työvoima kokonaisuudessaan on työskennellyt jo toista kuukautta metsäpalojen sammutuksessa.

Punkti täytti heinätyötehtävänsä ylittäen, mutta osa heinistä tuhoutui metsäpalossa.

Rukajärven lespromhoosi huonosti rahastaa punktia. Huonon rahatilanteen vuoksi ovat punktin työläiset joutuneet menettämään satoja työtunteja. Vetovoima on myöskin mennyt huonoon kuntoon, sillä punktin johto ei ole voinut ostaa rehua. Kauroja on kaupassa, mutta eläimet kärsivät nälkää, sillä tähän tarkoitukseen lespromhoosi ei ole myöntänyt varoja.

Punktilla on yleensä huono tilanne, mutta tästä ei voida syyttää yksistään punktin johtoa. Punktin tilanteesta täydellisen edesvastuun kantaa myöskin lespromhoosi, sillä se ei ole millään tavalla yrittänytkään auttaa Tsholman punktia.

Rukajärven lespromhoosin on huomioitava ylläoleva ja ryhdyttävä päättävästi auttamaan Tsholman metsänhakkuupunktia.

P. L.

Huolehdittava elintarpeilla varustelussa

Tumban punktilla (Seesjärven rajoni) talvisesongin aikana tulee olemaan työläisiä, perheet mukaan luettuna, noin 800 henkeä. Tämän ihmismäärän leivällä turvaamiseksi tarvitaan 108 tonnia jauhoja, 50 tonnia perunoita ja hevosille kauraa 120 tonnia IV neljänneksellä. Samoin muita elintarpeita useita tonneja.

Tällä kertaa paikan päällä on jauhoja 6,5 tonnia, kauroja 6 tonnia ja pieni määrä erilaisia konserveja ja teollisuustavaroita. Ei ole lihaa, voita, eikä kalaa. Varustelu useampana syksynä on jäänyt myöhään, jolloin tulevat suuret sateet ja kovat tuulet, joten ruokatavaroiden kuljetus järvien yli on hankalaa. Siksi juuri onkin railesprodtorgin syytä kiinnittää huomionsa edellä esitetyn tavaramäärän punktille lähettämiseen aikanaan, eikä saa jäädä odottamaan syksyn myrskyjä.

On välttämätöntä lähettää punktille painavimmat ruokatavarat, kuten jauhot ja kaurat jo syksyllä koko talven ajaksi, ettei kävisi niinkuin viime talvena, jolloin jouduttiin ottamaan metsästä hevosia parhaana tukin ajoaikana. Entisten virheiden korjaaminen vaatii kauppajärjestöjen bolshevistista työskentelyä sekä muiden rajonijärjestöjen huomiota.

O. Viljasalo.

Johdettava kunnollisesti kone-traktoriaseman työtä

Repolan kone-traktoriasema työskentelee noin puolen vuoden ajan. Tällä kertaa työntekijämäärä on täysi. On puolue- ja nuorisoliittojärjestöt. Kommunisteja ja nuorisoliittolaisia on kone-traktoriasemalla työssä 15 henkeä. Näitten tulisi saada johdettua kunnollisesti kone-traktoriaseman työtä.

Itseasiassa asiat on päinvastoin. Kone-traktoriasema työskentelee huonosti. On hyvin paljon seisokkeja. Traktoristien kurittomuuden ja leväperäisyyden tähden hyvin usein särkyy koneita ja tästä on paljon vaurioita.

Kulttuuri-joukkotyö on mitätöntä.

Repolan ja Rukajärven kone-traktoriasemat ovat sosialistisessa kilpailussa keskenään, mutta kilpailusopimusta ei ole saatettu traktoristien tiedoksi, eikä lainkaan ole tarkastettu tämän kilpailun kulkua.

Kone-traktoriaseman taholta hyvin vähän kiinnitetään huomiota kolhoosien organisatooris-taloudelliseen lujittamiseen. Esimerkiksi Repolan kolhoosia ei ole autettu valmistautumisessa sadon korjuuseen ja erikoisesti puintiin, joskin itse kolhoosin hallinto ei myöskään valmistautunut puimakoneen käyttämiseen, jonka vuoksi puimakone joutui seisomaan kaikkein parhaimpana työaikana. Kolvasjärven kolhoosin esimerkillinen valmistautuminen antoi mahdollisuuden suorittaa puinnin kolmessa päivässä.

Rakennustöiden tila on tällä kertaa uhkaava, sillä työvoimaa on rajonin tpk. ottanut pois. Rakennustöiden johtaja, teknikko Fomin, alituisesti juopottelee työaikana ja täten häiritsee eikä johda työn kulkua.

Korjattuaan puutteellisuudet työstään kone-traktoriasema voi työskennellä paljon paremmin kuin tähän asti.

Rettijeva.

Stalinilainen huolenpito ihmisistä

Stalinilainen Konstitutsiomme ja suuriperheisten avustuslaki ovat suuresti ilahduttaneet minua. Ne osoittavat stalinilaista huolenpitoa ihmisistä. Jo toisen kerran olen saanut valtion avustuksen suurelle perheelleni. Saatuani toisen kerran 2.000 ruplaa tulen tämän summan käyttämään lapsieni hoitoon, kasvattamiseen ja kouluuttamiseen, jotta heistä tulisi sovettimaamme patriootteja.

Ei minun äidilläni ollut minkäänlaista apua, minkäänlaista huolenpitoa, vaikkakin hänellä oli suuri perhe kasvatettava ja hoidettavana. Minäkin olin seitsemäntenä sisarena. Elimme köyhää ja kurjaa elämää.

Nyt minulla on kahdeksan lasta, mutta puutetta ei minulla ole. Olen onnellinen ja iloitsen siitä kun voin lapsiani kasvattaa hyvin ja he saavat oppia lukutaitoisuuden, joka ei ollut mahdollista yhdellekään sisarelleni.

Kaikesta tästä olen kiitollinen suurelle ja nerokkaalle kansojen johtajalle toveri Stalinille.

D. Alava.

Kolhoosi tarvitsee apua

Petrovskin rajonin Koikarin selsovetin alueella toimiva kolhoosi "Putj k Kommuna" on kaikkein jälellejäänein kolhoosi maataloustöitten suunnitelman täyttämisessä. Tämä kolhoosi on yksi kaikkein huonoimpia kolhooseja koko rajonissa. Elokuun 20 päivään mennessä heinätöitten plaani oli täytetty vain 56 prosentilla. Huonosti myöskin on viljankorjuun laita. Syyskylvöistä on suoritettu ainoastaan 17 prosenttia. Ei myöskään ole riittävästi tuotu hyvälaatuisia siemeniä.

Vuonna 1937 on kolhoosi ostanut ensimmäisen kerran kylvökoneen. Mutta tätä koneen voimaa ei ole käytetty täydellisesti. Tähän mennessä on kylvökoneella kylvetty ainoastaan 1,25 ha. Antimekanisaattorit ovat päättäneet jättää syrjään koneen käyttämisen ja suorittaa kylvöt vanhaan tapaan.

Selsovetin, kuin myöskin rajonin johto tähän asti ei ole ryhtynyt vastaaviin toimenpiteisiin tämän kolhoosin epäkohtien poistamiseksi ja tuskinpa tietänevätkään tästä tilanteesta, koska koko vuoden aikana on käynyt rajonin toimeenpanevan komitean työntekijä vain yhden kerran, kaikkiaan 30 minuutin ajaksi.

Jeremejev.

Kuriton kolhoosin puheenjohtaja

Repolan rajonin Tuulivaaran kolhoosin puheenjohtaja V. D. Filippov systemaattisesti on juopotellut, jonka seurauksena on se, että, työt kolhoosissa menevät huonosti. Useasti hän juopottelureisuillaan on käyttänyt kolhoosin hevosta. Ollessaan komennuksella Repolassa hän juopotteli kokonaista viisi päivää ja vieläpä oli tappelun alullepanijana, joka saatiin ehkäistyä.

Juopottelun tähden ei kolhoosin puheenjohtaja ole voinut johtaa työtä. Harvoin hän käy työpaikoilla. Kolhoosilaiset saavat hakea hänet aina kansliasta.

Rajonin tpk:n maaosaston tulee ehdottomasti suorittaa kolhoosityön täydellinen tarkastus ja juopotteleva kolhoosin puheenjohtaja on saatava järjestykseen.

I. S.

Lokakuun Revolutsion XX vuosipäivän edellä

Kilpailuun parhaasta kulttuurityön suorituksesta

Tarkoituksella järjestää jokapäiväinen itsealotteisen taiteen työn johto, turvatakseen ehdot sen kehitykselle, lujittaakseen tehdyt saavutukset ja kohottaakseen itsetoiminnallisen taiteen uudelle korkeammalle asteelle Karjalan Kansantaiteen Talo julistaa kilpailun.

Kilpailut suoritetaan kolmessa ryhmässä.

KILPAILUEHDOT:

1. RYHMÄ. Parhaasta rajonista itsetoiminnallisen taiteen työn järjestämisessä ja kehittämisessä.

2. RYHMÄ. Parhaasta kulttuuritalosta, klubista, lukutuvasta, punanurkasta — taiteellis-joukkotyön järjestämisen alalla.

3. RYHMÄ. Parhaasta taidepiiristä (dramaattinen, musikaalinen, laulu-, tanssi- jne.)

I RYHMÄSSÄ:

a) Yleinen taiteen työn tilanne rajonissa, kuin piirien määrällisen kokoonpanon samoinkuin myös laadullisen työn perusteella.

b) Jokapäiväisen johdon turvaaminen piireille.

c) Itsetoiminnallisen taiteen työn kaadereiden valmistamisen ja valmennuksen turvaaminen rajonissa.

d) Itsealotteiselle taidetyölle budjetin mukaan annettujen varojen oikea tarkoituksenmukainen käyttäminen rajonissa ja samoin lisävarojen hankkiminen ammattiliitto- ja talousjärjestöiltä.

2 RYHMÄSSÄ:

a) Tarvittavaan näköön kulttuuritalon, klubin, lukutuvan jne saattaminen.

b) Itsetoiminnallisen aktiivin tilanne.

c) Piirien ohjaajavoimilla turvaaminen. Niiden valmistuneisuuden tarkastus ja niille tuotannollisen kasvun ehtojen järjestäminen.

d) Piirien ja yksilöiden turvaaminen tarvittavilla ohjelmilla, opiskeluvälineillä ja materiaaleilla.

e) Kilpailun ja udarnikkatyön kehittäminen piireissä ja yksilöiden välillä, tarkoituksella kohottaa työn laatua.

g) Vastaavien normaalisten työehtojen luominen piireille (huoneusto, aika esiintymiseen valmistautumiseksi jne.)

h) Työskentely yksilöiden kanssa, avunanto ohjelmiston valinnassa opiskeluvälineissä ja eri numerojen taiteellinen asetus (puvut, peruukit, valaistus jne.)

i) Itsetoiminnallisen taiteen iltamien säännöllinen järjestäminen ja niiden laatu.

3 RYHMÄSSÄ:

a) Täysiarvoisten taiteellisten tuotteiden esittäminen (näytelmän esitys, laulukuoron esiintyminen, musiikki- ja tanssipiirien esiintyminen).

b) Dramaattisen, laulu- ja musikaalisen työn alle otetun ohjelmiston laatu.

c) Kasvatus- ja opiskelutyön laatu piirissä, keskustelujen järjestäminen yleiskulttuurikysymyksistä. Spesiaalitietojen kohottaminen ohjaajan keskustelujen kautta ja dramaattisen piirin jäsenten ja ohjaajan itseopiskelu, kirjeenvaihto-opiskelu ja poliittisen tietoisuuden kehittäminen.

d) Piirin kokoonpanon ja kurin lujittaminen.

e) Osallistuminen talouspoliittisten kamppailujen palvelukseen ja piirin matkat esitysohjelmineen.

f) Piirin työn suunnitelmallisuus ja suoritetun työn luettelointi.

KUKA OSALLISTUU KILPAILUUN:

ENSIMMÄISEEN RYHMÄÄN: Rajonin valistusosaston johtaja. Rajonin valistusosaston politprosvetinspektori, itsetoiminnallisen taiteen työn instruktori. Rajonin kulttuuritalojen johtajat.

TOISEEN RYHMÄÄN: Kulttuuritalojen johtajat, ammattiliitto- ja kolhoosiklubien johtajat, lukutupien ja punanurkkien hoitajat.

KOLMANTEEN RYHMÄÄN: Teatteri-, musiikki-, laulu-, tanssi-, maalaus- ja muiden piirien ohjaajat ja yksityiset piirien jäsenet.

KILPAILUUN OSALLISTUJIEN PALKITSEMINEN.

I RYHMÄSSÄ:

Yksi 1:nen palkinto — 750 ruplaa.
Yksi 2:nen palkinto — 500 ruplaa.
Yksi 3:s palkinto — 250 ruplaa.

II RYHMÄSSÄ:

Yksi 1:nen palkinto — 500 ruplaa.
Kaksi 2:sta palkintoa — 300 ruplaa jokaista kohden.
Kolme 3:tta palkintoa — 150 ruplaa jokaista kohden.

III RYHMÄSSÄ:

Kolme 1:stä palkintoa — 250 ruplaa jokaista kohden.
Viisi 2:sta palkintoa — 150 ruplaa jokaista kohden.
Kymmenen 3:tta palkintoa — 50 ruplaa jokaista kohden.

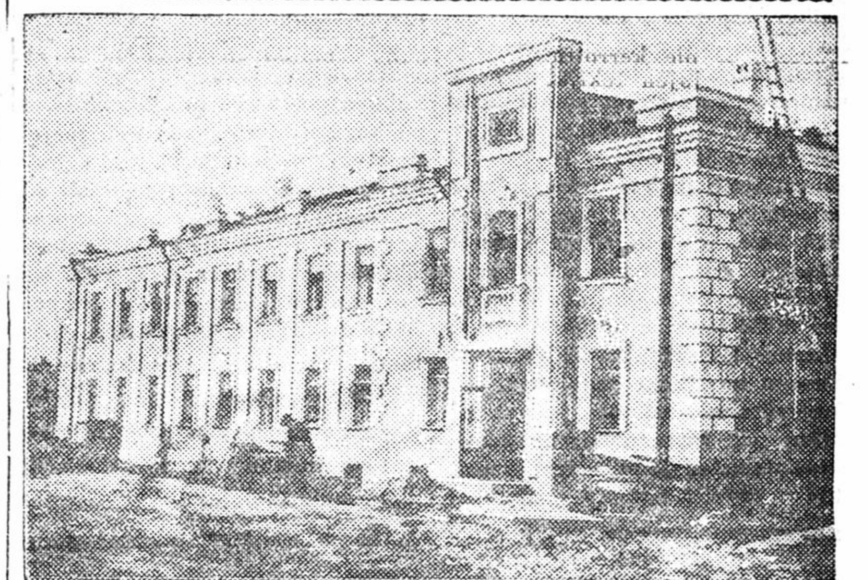
MATERIAALIN LÄHETTÄMISEN MÄÄRÄAJAT

1. Piirit erikseen tai yhdessä klubinsa, lukutupiensa kanssa jne. lähettävät kaiken materiaalin rajonin valistusosastoon ja samanaikaisesti Karjalan Kansantaiteen talolle viimeistään lokakuun 20 päivään v. 1937 mennessä.

2. Kansanvalistusosastot tehtyään yhteenvedot ja lisättyään materiaalit lähettää Karjalan Kansantaiteen talolle viimeistään lokakuun 30 päivään v. 1937 mennessä.

3. Tulokset kilpailusta ilmoitetaan lehdistön kautta marraskuun 11 päivänä v. 1937.

Karjalan Kansantaiteen Talo.

Uuden oppivuoden alkuun mennessä Petroskoissa päättyvät rautatieteknikumin oppilaiden yhteisasunnon rakennustyöt. *Kuvassa:* yleinen näköala yhteisasuntorakennuksesta.
(Foto — J. Roskin).

S. RABINOVITSH

Ulkomainen spionaashi SSSR:ssä kansalaissodan vuosina*)

Kun tiedot tästä tulivat tov. Voroshiloville, 10:nnen armeijan komentajalle, ja armeijan vallankumouksellisen sotaneuvoston jäsenelle tov. Mezhlaukille, niin he lähettivät (6 marraskuuta v. 1918) Yv. TpKK:n puheenjohtajalle tov. Sverdloville telegrammin, jossa muunmuassa kirjoittivat: "Me osoitimme useasti Nosovitshin selvän vastavallankumouksellisuuden, mutta tovereidemme tavanmukainen tarkkaamattomuus antoi hänelle tälläkin kertaa mahdollisuuden pujahtaa rangaistuksesta ja ottaa vastaan vihollisvoimien komentamisen. Me arvelemme, että nykyhetkellä täytyy ryhtyä useisiin erikoistoimenpiteisiin Nosovitshin lähimpiin työkumppaneihin nähden, jotka yhdessä hänen kanssaan olivat huomattavilla paikoilla: kenraali Snesareviin, joka on vapautettu vankeudesta ja komentaa läntistä sivustaa, sekä erikoisesti Kovalevskiin — eteläisen rintaman esikunnan päällikköön, joka on avoimesti ilmoittanut (minkä voivat vahvistaa Stalin ja Sergo Ordzhonikidze), että "kasakoiden kanssa hän ei sodi". On aivan ehdottoman välttämätöntä ja lykkäämätöntä eteläisen rintaman puhdistaminen ja kaikkien salakirjoitusten vaihtaminen, koska Nosovitshin esteetön läpäiseminen ei ainoastaan meidän linjamme lävitse, vaan myöskin vihollisen linjan lävitse, osoittaa selvästi Nosovitshin olleen yhteydessä vihollisen kanssa hänen ollessaan rintaman esikunnassa." Tovereiden Voroshilovin ja Mezhlaukin vaatimukset täytettiin: Snesarev vangittiin ja eristettiin ja Kovalevskij ammuttiin kavalluksesta ja petoksesta.

Mainittakoon, että myöskin spioni Lundekvist — 7:nnen armeijan esikuntapäällikkö, paljastettiin jo kesällä v. 1919. Lundekvistin nostaminen oli kiistämättömästi Punaisen Armeijan keskuselimissä olleiden pettureiden kätten työtä. Vasta marraskuussa vuonna 1919 Lundekvist ja hänen apurinsa paljastettiin lopullisesti ja ammuttiin.

Kaikki nämä esimerkit puhuvat, että ei riitä ainoastaan valppaus: tarvitaan vielä rautaista sitkeyttä vihollisen paljastamiseksi ja tekemiseksi vaarattomaksi lopullisesti.

Ulkomaalaisten spionien ja niiden agenttien pidettynä "työ"-menetelmänä olivat diversiot. Kuten tunnettua, saksalais-japanilaisten vakoilulaitosten trotskilais-oikeistolaiset agentit myöskin läksivät tälle tielle. Siltojen, varastojen, asemien räjäyttämiset ja polttamiset, junien suistamiset kiskoilta jne., joita tapahtui kansalaissodan vuosina, olivat ulkomaalaisen agentuurin kätten työtä. 30 maaliskuuta vuonna 1919 Pietarissa järjestettiin räjähdyksiä vesijohtolaitoksella ja Ohtan ruutitehtaassa. Kansan viholliset halusivat riistää kansalta juomaveden, syöstä sen kulkutauteihin. Puna-armeijalaisten ja työläisten sankarillisilla ponnistuksilla, 12 ihmishengen hinnalla tulipalo vesijohtoasemalla keskeytettiin, vesijohto onnistuttiin säilyttää. Likvidoitiin myöskin tulipalo Ohtan tehtaalla.

Saksan ja Englannin agentit yrittivät usean kerran räjäyttää Volhovan yli johtavia siltoja ehkäistäkseen elintarpeiden kuljetuksen Pietariin ja syöstäkseen siten kaupungin nälkään. Vain puna-armeijalaisten valppauden takia yksikään näistä diversioyrityksistä ei menestynyt.

Mutta valppaus ei ollut aina korkealla. 9 toukokuuta vuonna 1920, puolalais-sovettiliittolaisen sodan kaudella, puolalaiset diversantit, käyttäen hyväkseen Horosevskin tykistövarastojen (Moskovassa) heikkoa suojelusta, räjäyttivät ne. Läheskään kaikki eivät ottaneet opiksi tämän räjähdyksen antamia opetuksia. Elokuussa vuonna 1920 viholliset polttivat yhden länsirintamamme silloisista baasiksista — Vjazman baasiksen. Tulessa tuhoutui tavattoman paljon ammuksia ja patrooneja, noin 60 tuhatta paria jalkineita, suunnaton varasto yhteys- ja transporttivälineitä ym.

Ottaen huomioon nämä ja samanlaiset faktat kansalaissodan kokemuksista toveri Stalin sanoi Keskuskomitean helmikuun pleenumissa:

"Taistelun voittamiseksi. sodan aikana voidaan tarvita muutamia korpuksia puna-armeijalaisia. Mutta sitä varten, että saataisiin epäonnistumaan tämä voitto rintamalla, sitä varten riittää muutama ihminen spioneja jossakin armeijan staabissa tai vaikkapa divisian staabissa, spioneja, jotka voivat varastaa operatiivisen plaanin ja antaa sen viholliselle. Suuren rautatiesillan rakentamiseksi, sitä varten tarvitaan tuhansia ihmisiä. Mutta sen räjähdyttämiseksi, siihen riittää kaikkiaan muutama ihminen."

Japanin agentit sovelluttavat laajasti provokatsiometodia, alkaen inhoittavien huhujen levittämisestä ja päättyen murhien järjestämiseen.

Vladivostokin interventsion aattona, huhtikuun 4 päivänä v. 1918, Japanin vakoilulaitos järjesti kahden agenttinsa (valkokaartilaisten) aseellisen hyökkäyksen japanilaisen firman "Isido" konttoriin. Heti tämän hyökkäyksen jälkeen Japanin sotilaspäällystö julkaisi edeltäkäsin valmistamansa vetoomuksen väestölle, missä ilmoitettiin Japanin maihinnousujoukkojen laskemisesta Vladivostokiin sillä verukkeella, että ne puolustavat Japanin lähettiläiden etuja.

Kannattaa mainita, että kaksi valkokaartilaista agenttia, jotka suorittivat isäntiensä antamia tehtäviä Vladivostokissa, japanilaiset sitten tappoivat. Japanin vakoilulaitosta ei miellytä se, että sen inhoittavasta toiminnasta jää todistajia. Tässä yhteydessä ei voi olla muistuttamatta, että trotskilais-zinovjevilaiset bandiitit aivan samoin aikoivat menetellä omiin agentteihinsakin nähden.

Huhtikuussa vuonna 1920 Japanin interventit jälleen tekivät provokatsiohyökkäyksen sovettimaan elimiä ja sotilasosastoja vastaan, ollen niiden tarkoituksena Japanin imperialismin aseman lujittaminen sen miehittämällä Sovettiliiton Kaukaisen Idän alueella. Petkutettuaan edeltäkäsin sovetti-sotajoukkojen päällystön (useissa piireissä samana päivänä, kun japanilaiset alkoivat esiintyä, he kutsuivat sovetti-komentajia juhlaillallisiin), interventit alkoivat yhtäkkiä pommittaa sovettilaitoksia ja ampua puna-armeijalaisia.

Ulkomaalaiset vakoilulaitokset osasivat agenttiensa kautta vuonna 1918 petkuttaa tshekkoslovakialaisia sotilaita, jotka liikkuivat esheloneissa Kaukaiseen Itään. Eserräläiset palkkarengit agiteerasivat tshekkoslovakialaisia sotilaita, päntäten heidän päähänsä, että Brestin rauhalla sovettivalta muka on pakoitettu luovuttamaan tshekkoslovakialaiset saksalaisille ja itävaltalaisille sotajoukoille, jotka heti ampuvat heidät, jne. Vain tällä provokatoorisella agitatsiolla onnistuttiin petkuttamaan tshekkoslovakialaiset sotilaat ja viemään heidät taisteluun sovettivaltaa vastaan.

Paljon "puuhailivat" diversantit huonontaakseen räikeästi maan elintarveasemaa. Ne suistivat kiskoilta lukuisia elintarvejunia. Useita elintarvejunia saboteeraajat lähettivät tietoisesti umpikujiin tai ajelivat niitä edestakaisin kuukausittain, huonontaen muutenkin huonoa tilannetta rautatietransportissa.

Vastavallankumouksellisten järjestöjen agenttuuri, varsinkin papisto, entiset kauppiaat, suurtilanomistajat, levitti villejä, provokatsiohuhuja naisten kansallistutamisesta, pakkotyö-kommuunoista, lähestyvästä nälästä.

Papisto, erikoisesti katolilainen (Valko-Venäjä, Ukraina), harjoitti inhoittavaa provokatsio- ja spionityötä. Ksendzit, papit, rabbiinit, mullat käyttivät hyväkseen niiden vaikutusten alaisina olevia ihmisiä, pääasiassa naisia ja lapsia, hankkiakseen tarpeellisia tietoja vaikuttaakseen heidän kauttaan miehiinsä, isiinsä ja veljiinsä. Papisto laati luetteloita bolshevikeista, sovettityöntekijöistä ja ilmiantoi heitä valkoisille. Lukuisissa kirkoissa ja luostareissa järjestettiin asevarastoja, salaisia spionien asuntoja, baasoja bandiiteille, signaalipunkteja. Eräänä suurena vastavallankumouksellisena kehtona, jonka sovettivalta likvidoi, oli esimerkiksi Nikolo-Ugreshkin luostari (Ljubertsy, Moskovan lähellä). Lockhartin salaliitto myöskin oli tarkoitettu antamaan apua kirkolle.

Minkälaisia sitten olivat spionien, niiden agenttien "työ"-metodit näinä vuosina?

Historiassa on säilynyt paljon ainehistoa tästä kysymyksestä. Siitä on historiallisia tutkimuksia, itse spionien muistelmia (samaisen Lockhartin, Raileyn ym.), virallisia selostuksia (Pichone ym.) sekä virallisten tutkimusten ja oikeusprosessien ainehistoja.

Kas mitä kertoo työmetodeistaan eräs suurimmista spioneista, vannoutunut petturi kenraalimajuri Nosovitsh. Samoinajattelevien kautta, jotka työskentelivät korkeimmassa sotilasneuvostossa, hänen onnistui päästä viimemainitun käytettäväksi. Korkeimman sotilasneuvoston todistus oli hänellä luotettavana suojeluskirjana. Mandaatin saatuaan hänet lähetetään Ranskan lähetystöön kenraali Lavernen luokse, jolle tarjookin palveluksiaan. Kuten itse Nosovitsh kertoo, tämän keskustelun tuloksena "kenraali Laverne lausui toivomuksen, että minut järjestettäisiin sotilaallisen johtajan paikalle Muurmannin niemimaalle, vaikuttaakseni siellä meidän yhteisiin etuihimme. Tälle paikalle en onnistunut saamaan nimitystä syistä, jotka riippuivat kenraali Lavernesta ja minusta itsestäni. Tälle paikalle nimitettiin kenraali Zvjadintsev, joka luovuttikin niemimaan liittolaisten sotajoukoille."

Savinkovin johtaman ulkomaalaisen vakoilulaitoksen suostumuksella vastavallankumouksellinen "Liitto" päätti käyttää hyväkseen Nosovitshia joko aseellisen kapinan järjestämiseen eräässä suuressa Volganvarren kaupungissa tai vakoiluun Punaisen Armeijan johtavissa elimissä. Toukokuussa vuonna 1918 Nosovitshin onnistui saada esikuntapäällikön paikka Pohjois-Kaukasian sotilasokrugassa, joka silloin oli Tsaritsynissä. Tämä antoi hänelle mahdollisuuden ryhtyä täyttämään yhtaikaisesti molempia tehtäviä.

Nosovitsh puuhaili ennenkaikkea luotettujen apurien valinnassa. Esikunnan tykistö-, mobilisointi- ja muihin osastoihin hän onnistui asettamaan johtoon omia miehiä. Heihin nojautuen hän alkoi laajentaa petturityötään.

Esikunnassa oli kaksi komissaria, tt. Z. ja S., jotka kumpikin valitettavasti eivät olleet riittävän vahvoja bolshevikeja. Nosovitsh sai nopeasti selville heidän heikot puolensa. Toinen oli sangen itsepäinen, lyhytnäköinen ja itserakas. Toista — huvitti välillä ryyppäillä ja usein suhtautui kansanomaisuuteen kuin omaansa.

(Jatkoa 4:nnellä sivulla)

*) Alku "Punaisen Karjalan" N:o 192, 26 elok. v. 1937.

VIIME TIEDOT

Espanjan rintamilta

(TASS'in tiedonantoja)

ITÄINEN (ARAGONIN) RINTAMA

Tasavaltalaiset jatkavat menestyksellistä hyökkäystä. Elokuun 26 p. tasavaltalaiset sotajoukot, jotka toimivat Saragossan luona, saavuttivat uuden voiton, vallaten Villamaior de Gallego-kylän (Saragossasta koilliseen). Saragossa on nyt tasavaltalaisten tykistötulen alla.

Saragossan luona olleessa ilmataistelussa tasavaltalaisten lentokoneet pudottivat alas 5 fasistien lentokonetta.

Viime päivien menestyksellisten operatsioiden tuloksena tasavaltaiset ovat edenneet noin 12—18 kilometriä 70 kilometriä käsittävällä rintamalla, joka ulottuu Cuerasta Belziteen asti. Tasavaltalaiset ovat katkaisseet Huescan ja Saragossan välisen yhteyden.

Teruelin piirissä tasavaltalaiset etenevät Teruel—Saragossan tien suuntaan. On vallattu paikkakunnat San Cristoball de Camanos ja Santa Barbara de Viciento kuin myös useita kukkuloita Karrascon vuorijoukkiosta, luoteiseen Didonista, ja muutamia muita paikkoja Pankrudosta etelään.

* * *

Elokuun 25 p. tasavaltalaisten lentokoneet karkoittivat pois kolme fasistien pommittajalentokonetta, jotka yrittivät pommittaa Madridia.

Elokuun 25 p. aamulla kapinallisten lentokoneet useita kertoja yrittivät lähestyä Barcelonaa, mutta ne joutuivat lähtemään pakoon tasavaltalaisten zeniittitykistön ja hävittäjälentokoneiden toiminnan takia. Tasavaltalaisten hävittäjälentokoneiden peräänajamina fasistiset lentokoneet heittivät pommeja mereen.

Japanin sotamenot

Tokio, (TASS). Sanomalehti "Asahi" osoittaa että sota- ja meriministeristö vaativat Kiinassa käytävien sotatoimien johdosta aiheutuneiden menojen peittämiseksi v. 1937 loppuun asti 2 miljardia jeniä.

Poliittisissa ja taloudellisissa piireissä lausutaan vakaumus, että 2 miljardin jenin uuden lisäbudjetin realisoiminen johtaa inflatsion jyrkkään voimistumiseen.

Japanilaiset lentokoneet pommittaneet Nandaoa

Shanghai, 26 elok. (TASS). Eilen japanilaiset lentokoneet pommittivat Nandaoa (tiheään asuttu kiinalainen kaupungin osa). Nyt on Nandaon piirissä yli miljoona pakolaista. On tapettu muutamia satoja ihmisiä.

Japanilaiset valmistautuvat "julistamaan" "Pohjois-Kiinan valtakunnan"

Shanghai, (TASS). Sanomalehti "Dagunbao" tiedoittaa, että japanilaiset valmistautuvat julistamaan "riippumattoman" "Pohjois-Kiinan valtakunnan". Aikomuksena on muodostaa "parlamentti", joka tulee kokoonpannuksi kiinalaisista taantumuksellisista — entisistä pohjoisista militaristeista. "Valtakunnan" päämieheksi mainitaan entistä Kiinan presidenttiä Tshaohunaa.

Japanilaiset valmistavat uutta provokatsiota

Shanghai, 25 elok. (TASS). Tänään Shanghaissa oleva Japanin pääkonsulivirasto uudelleen ilmoitti SSSR:n pääkonsulille, että tyhjässä virastossa on taaskin huomattu jokin valo, joka muka on signaalina kiinalaisille sotajoukoille. Japanin konsulivirasto uhkaa, että jos vielä ilmenee valo konsulinviraston talossa, niin japanilaiset sotajoukot pommittavat konsulivirastoa. SSSR:n pääkonsulivirasto jo elokuun 16 päivänä samanlaisen provokatsion johdosta esitetyssä protestissaan osoitti, että alue, jossa sijaitsee konsulivirasto, on japanilaisten sotajoukkojen kontrollin alaisena, joten niille lankeaa kaikki vastuunalaisuus konsulitalon säilymisestä. Samoin oli silloin tiedoitettu, että konsulitaloon ei ole jäänyt ketään, ja vastuunalaisuus provokatsioteoista, joita voivat suorittaa sovettivastaiset ainekset, myöskin lankeaa kokonaisuudessaan japanilaisille. On mainittava, että, niin Japanin konsulivirastolle, kuin myöskin japanilaisille sotilasviranomaisille on tiedossa, että SSSR:n pääkonsulivirastoon ei ole jäänyt konsuliviraston työntekijöitä, eikä palveluskustalaisia, eikä poliisi- ja sotilasviranomaisten tietämättä kukaan voi sinne päästä. SSSR:n pääkonsulivirasto uudelleen torjui ilmeisen provokatsion muka jonkinlaisesta signaalista ja toisti aikaisemman ilmoituksensa. Provokatsionisen väitteen toistuminen signaalista osoittaa sitä, että jokin jatkaa Shanghaissa olevaa SSSR:n pääkonsulivirastoa vastaan suunnattuja provokatoorisia aikeita, ja valmistaa pohjaa Shanghaissa olevan SSSR:n pääkonsuliviraston ryöstämiselle Tjantzinin malliin.

* * *

Elokuun 24 p. Ammattiliittojen stadionilla Petroskoissa oli suuri juhlapäivä, joka oli omistettu Teollisuuskooperatiivin yleisliittolaisen urheiluyhdistyksen "Spartakin" palkitsemiselle Leninin ordenilla.

Stadionilla oli koko päivän leikkejä ja urheiluesityksiä. Juhla sai mukaansa yli kaksi tuhatta katsojaa.

KUVAKOKOELMASSA: Reipasta urheilujoukkoa suorittamassa erilaisia urheilumuotoja.

(Fotot — Roskinin ja Ankudinovin).

Talonpoikaislevottomuuksia Puolassa

Prag, (TASS). Kuten tiedoitetaan, Puolassa on talonpoikaislevottomuuksia.

Tshekkoslovakilaisen lehden "Vetsher" Varsovassa oleva kirjeenvaihtaja tiedoittaa lakkoon osallistuneiden talonpoikien joukkomittaisesta ampumisesta. Yksinomaan Jaroslavskin kihlakunnassa on tapettu 17 talonpoikaa, Bohniassa ja Bzhozovskin kihlakunnassa 4 talonpoikaa, Limanovskin kihlakunnassa ja Lantsugessa 7 talonpoikaa. Malopolskin kihlakunnan Glazovin ja Rzheshevin kylissä on tapettu 25 ja haavoitettu 20 henkilöä. Yhteensä Malopolskin kihlakunnassa on tapettu 61 henkeä.

Bohniassa poliisin tappamien talonpoikien hautajaiset muuttuivat monituhantiseksi työtätekevien demonstratsioksi Puolassa vallitsevaa fasistista järjestelmää vastaan. Elokuun 23 päivänä Bohnian kaupungin työläiset julistivat solidarisuuslakon taisteluun nousseiden talonpoikain kanssa.

Suuria yhteentörmäyksiä poliisin ja talonpoikain välillä etelä-Puolassa

Lontoo (TASS). "News Chronicle" tiedoittaa suurista yhteentörmäyksistä poliisin ja talonpoikien välillä etelä-Puolan useissa kihlakunnissa. Kasinkassa on tällaisessa yhteentörmäyksessä tapettu ja haavoitettu paljon talonpoikia.

Tuhansia viikatteilla, kirveillä, hangoilla ja sirpeillä aseistuneita talonpoikia on ottanut haltuunsa kaupunkeihin johtavat tiet ja estänyt maataloustuotteiden kuljetuksen niihin. Puolan monissa kaupungeissa työläiset ovat alkaneet solidarisuuslakon.

Englannin ministerien neuvottelu

Lontoo, (TASS). Kuten Reuterin tietotoimisto tiedoittaa, neuvottelu Chamberlain, Edenin ja Halifaxin välillä kesti 2 ja puoli tuntia. Ministerit keskustelivat kansainvälisestä tilanteesta, jotapaitsi erikoista huomiota kiinnittivät Kaukaiseen Itään ja äskeisiin selkkauksiin Välimerellä. Tänään iltapäivällä on Englannin ministerien uusi neuvottelu.

Hullin deklaratsio

New York. Valtion sihteeri (Amerikan Yhdysvaltojen ulkoministeri) Hull on julkaissut deklaratsion, jossa on esittänyt Yhdysvaltojen hallituksen näkökannan Kaukaisen Idän tapahtumiin.

"Tilanne Shanghaissa, — sanotaan deklaratsiossa, — on monessa suhteessa esimerkkiä vailla oleva... Monet maat, niiden joukossa myöskin Yhdysvallat, ovat huolestuneet oikeuksiensa ja intressiensä suojelemisesta Shanghaissa".

Edelleen deklaratsiossa sanotaan:

"Kysymykset ja probleemit, jotka huolestuttavat hallitustamme, Tyynen Valtameren vesistössä nykyisen tilanteen vallitessa, ulottuvat kauas Yhdysvaltojen kansalaisten ja intressien puoltamiskysymyksen rajojen ulkopuolelle. Tällä alalla vallitsevat ehdot ovat kiinteässä yhteydessä ja niillä on välitön suhde niihin yleisiin periaatteisiin, joihin oli kiinnitetty huomiota heinäkuun 16 päivänä tehdyssä esityksessä, mikä on saanut yli 50 hallituksen kannatuksen.

Hallituksemme on sillä kannalla, että mainitussa esityksessä asetettujen periaatteiden on tehokkaasti ohjattava kansainvälisiä suhteita. Jos maailman jossakin osassa on olemassa vakavien vihamielisten toimien syttymisen vaara, niin sen on oltava kaikkien kansojen huolen kohteena.

Yrittämättä lausua kantaamme riidan sisällön suhteen, me kehoitamme kumpaakin puolta pidättäytymään sodasta. Me päättävästi kehoitamme heitä ratkaisemaan erimielisyytensä niitä periaatteita vastaavasti, joiden on ei ainoastaan meidän kansamme, mutta myöskin maiden enemmistön mielestä ohjattava kansainvälisiä suhteita".

Deklaratsiossa viitataan Washingtonin sopimukseen ja Kellogin—Brianin paktiin.

M. OLGIN.
("Pravda")

Japanilaisten lehtien lausuntoja Hullin deklaratsion johdosta

Tokio, (TASS). Sanomalehtien "Iomiurin" ja "Kokuminin" pääkirjoituksissa lausutaan tyydytys Hullin puheen johdosta, koska Yhdysvallat ovat uudelleen vahvistaneet päättäväisyytensä olla sekaantumatta Kiinan konfliktiin.

Ulkoministeristön edustaja kieltäytyi kommenteeraamasta Hullin lausuntoa. Puhuessaan englantilaisesta Shanghain neutralisoimisen suunnitelmasta ulkoministeristön edustaja jälleen ilmoitti ulkomaiden lehtien kirjeenvaihtajille, "että japanilaisten kiinteistön suojeleminen Shanghaissa kuuluu Japanin armeijalle ja laivastolle ja sitä tehtävää ei voida uskoa muille kenellekään".

Rooseveltin lausunto

New York, 25 elok. (TASS). Keskustelussa sanomalehdistön edustajien kanssa Roosevelt lausui, että Yhdysvaltojen valtion sihteerin (ulkoministerin) Hullin eilisen deklaratsion Yhdysvaltojen suhtautumisesta tilanteeseen Kaukaisessa Idässä hän on hyväksynyt ennen sen julkaisemista sanomalehdistössä.

Japanin hallituksen päätös

Tokio. (TASS). Sanomalehti "Asahi" tiedoittaa, että ministerineuvoston istunnossa elokuun 24 päivänä kuultiin sotaministerin Sugijaman ja meriministerin Ionain selostukset tilanteesta Kiinan rintamilla. Tämän jälkeen ministerineuvosto hyväksyi päätöksen, joka sanomalehden sanojen mukaan merkitsee Japanin sotatoimien laajentamista Pohjois-Kiinassa. Pääministeri Konoe on saattanut tämän päätöksen keisarin tietoon. Samana päivänä keisarille ilmoittivat sotatoimista Kiinassa myöskin sotaministeri Sugijama ja pääesikunnan päällikkö prinssi Kanin.

"Kokumin"-lehden tiedonannon mukaan, Seijukai-puolueen johtaja Matsuno ilmoitti elokuun 24 päivänä Seijukain johtajille hallituksen jäsenten ja Seijukaipuolueen johdon konferenssin tuloksista. Selostuksessaan Matsino korosti, että hallitus on päättänyt "jyrkästi kieltäytyä politiikasta, mikä ei huonontaisi tilannetta, ja on ottanut vihollisen täydellisen hävittämisen kannan".

Sanomalehti "Asahi" tiedoittaa, että pääministeri Konoe on päättänyt lähiaikoina käydä genroruhtinaan Saiondzin luona tutustuttamassa tätä hallituksen uuteen politiikkaan. "Asahi" merkitsee, että Konoen päätös todistaa tilanteen monimutkaistumista Japanissa.

Japanilainen spionijärjestö Tzjuantzhoussa

Shanghai, (TASS). Sanomalehti "Libao" tiedoittaa, että Tzjuantzhoussa (Futszanin maakunnan eteläosassa) on paljastettu japanilaisten muodostama suuri spionijärjestö nimeltään "Yhdistynyt kiinalais-japanilainen antikommunistinen liitto". Jo on vangittu yli 30 spionia, joiden joukossa järjestön johtaja Uveisun. Neljä vangittua on ammuttu.

Ulkomainen spionaashi SSSR:ssä . . .

(Jatkuu 3:nnelta sivulta)

Käyttäen taitavasti hyväkseen näitä heikkoja puolia, pelaten niillä, kiristäen kumpaakin, Nosovitsh saavutti sen, että piti komissareja käsissään. Kun sotilaskomissarit olivat tällaisia, niin hänen oli helppo toteuttaa käytännössä tuholaisplaaninsa.

Hän käytti taitavasti hyväkseen paikallisten sotilaspäällikköjen ja keskuksesta lähetettyjen johtohenkilöiden välisiä ristiriitoja. Pelaten eräiden epäluottamuksella, toisten loukatulla itserakkaudella hän saavutti itselleen tarpeellisia tuloksia. Kuten Nosovitsh itse kertoo, hän teki kaikkensa Tsaritsynin kukistumiseksi, ja kun Tsaritsyn jäi punaisille, niin se tapahtui ainoastaan sen johdosta, että sinne saapui toveri Stalin, joka paljasti Nosovitshin ja hänen johtamansa petturien ja kavaltajien bandin.

Nosovitsh kertoo myöskin siitä, miten hän hajoitti kuria Punaisessa Armeijassa. Hänen käsiensä kautta kulkeneet päiväkäskyt hän redakteerasi ja sitten "selitti" alaisilleen ne siten, että ne herättivät tyytymättömyyttä ja vieläpä vihaakin korkeimpia valtaelimiä vastaan. Päiväkäskyt ankaran kurin voimaansaattamisesta, ehdottomat vaatimukset niiden tai näiden tehtävien täyttämisestä hän saattoi armeijan alempien renkaiden kritiikin alaiseksi, pilkkasi päiväkäskyjen tekijöitä, horjutti heidän auktoriteettiään. Toiselta puolen hän imarteli ylempiä päällikköjä ja johtohenkilöitä, ylistellen heidän direktiivejään, ja selitti niiden täyttämättä jättämisen siten, että puuttuu kuria, alemmat komentajat käyttäytyvät rikollisesti.

Nosovitsh kertoo, että erinäisissä tapauksissa hän enemmän tai vähemmän omantunnontarkasti täytti velvollisuutensa. Tämä vielä kerran vahvistaa toveri Stalinin tunnetun osoituksen siitä, että "yksikään tuholainen ei tee tuhoa kaiken aikaa, ellei hän halua tulla paljastetuksi mitä lyhimmässä ajassa".

Ollessaan sitten Balashovissa Nosovitsh kehitti vielä laajemmaksi spionitoimintansa.

"Kun minä työskentelin Tsaritsynissä kuin alkava oppilas, melkein hapuillen, — kirjoitti hän erikoisen julkeasti eräässä dokumentissa, — niin Balashovin kautena minä täytin tehtäväni todellisena mestarina."

Samoinajattelevien ja tutun pikakirjoittajattaren kautta Nosovitsh sai kaikki tarvitsemansa tiedot. Myöhemmin hän saavutti sen, että hänet nimitettiin rintaman (Sykinan) komentajan apulaiseksi, ja toinen spioni — Kovalevskij — nimitettiin esikunnan päälliköksi. Käyttäen hyväkseen jo koeteltuja metodeja hän saattoi muutamia divisioiden päällikköjä riitaan ylemmän päällystön kanssa, minkä tuloksena erään operatsion täyttäminen viivästyi muutamia päiviä.

Matkustaessaan taistelurintamille Nosovitsh tulkitsi siellä paikan päällä taistelupäiväkäskyjä siten, että ne olivat mahdollisimman edullisia valkokaartilaisille. Hän erikoisesti pyrki asettamaan vihollisen hyökkäyksen alaisiksi punaisten joukko-osastojen sivustat. Joukko-osastojen komentajille hän puhui, että punaisten joukko-osastojen epäonnistumiset ovat tuloksena ylempien johtohenkilöiden kelvottomuudesta. Kun hän taas puhui viimemainittujen kanssa, niin hän selvitti joukko-osastojen tappion siten, että joukko-osastojen komentajat täyttävät ylempien elinten päiväkäskyt epätarkasti eivätkä täytä niitä ajoissa. Nosovitsh esimerkiksi otti huomioon, että eräs komentajista ei millään täytä määräystä, jos hänen kanssaan puhutaan "ylhäältä päin". Pelaten tällaisen komentajan heikoilla soitinkielillä hän loppujen lopuksi saavutti hänelle tarpeellisia tuloksia. Tämä vannoutunut petturi käytti laajasti hyväkseen vanhempien päällikköjen huonoon huutoon saattamista alempien edessä ja summamutikassa vaikeroi alemmista vanhempien edessä. Tuloksena oli, että muutamien tappioiden jälkeen, joita punaiset divisiat kärsivät Nosovitshin armosta, näiden divisioiden päälliköt kieltäytyivät täyttämästä rintamankomentajan päiväkäskyjä. Näin syntyi syytös erästä rintamankomentajaa — Siversiä vastaan päiväkäskyn täyttämättä jättämisestä.

Pian Nosovitshin spioni-tuholaistoiminta muodostui niin huomattavaksi, että jälleen häntä uhkasi vangitseminen. Mutta juuri tähän aikaan hän sai mahdollisuuden kiertää tarkastamassa yhdessä pääkomentajan Vatsetisin kanssa kaikki joukko-osastot, jotka oli määrätty uusiin operatsioihin etelärintamalla. Käyttäen hyväkseen komennusta Nosovitsh tutki kaikinpuolisesti etelärintaman joukko-osastojen tilan ja sijoituksen ja vieläpä tiedoitti kaikki plaanit valmistettavista operatsioista.

Näiden ainehistojen kanssa Nosovitsh siirtyikin valkoisten puolelle.

Spioni Vsevolodov, jonka juudas-Trotskij nimitti 9:nnen armeijan komentajaksi, myöskin aikaansai paljon vahinkoa punaisille joukko-osastoille. Jo huhtikuussa vuonna 1919, Luganskista (Voroshilovgrad) käytyjen taistelujen aikana, hän saattoi valkoisten uhanalaiseksi 23:nnen tarkka-ampujadivisian ja osittain 16:nnen tarkka-ampujadivisian. Kesäkuussa, juuri ennen valkoisten puolelle pakoaan, hän jälleen saattoi muutamia punaisia joukko-osastoja denikiniläisten sivustaiskujen alaisiksi. Sangen merkittävää on se, että tämä vannoutunut spioni myöhemmin yritti kaikin keinoin puolustaa juuri Eidemannia, joka nyt on ammuttu kansan vihollisena.

Toinen valkokaartilaisagentti — Krasnaja Gorkan linnakkeen komentaja Nekljudov — toimi toisin metodein. Saadakseen aikaan eripuraisuutta puna-armeijalaisten sekä linnakkeen komissarin ja kommunistien välillä hän demagogisesti hajoitti kuria. Nekljudov salli taistelijoiden rikkoa vartio- ja sisäisen palveluksen sääntöjä. Kun kommunistit esiintyivät hänen hajoittavaa toimintaansa vastaan, niin Nekljudov, pelaten takapajuisten taistelijoiden mielialoilla syytti kommunisteja sortamisesta, siitä, että kommunistit kannattavat vanhaa komentoa jne. Luonteenomaista on, että nostaakseen sovettivaltaa vastaan ympäristön väestön ja puna-armeijalaiset, jotka oli mobilisoitu paikallisista asukkaista, hän välillä pommitti tykeillä lähiseudun kyliä.

(Jatkuu.)

Kutsunnan edellä

Kutsuntaan on jäänyt vain muutama päivä. Nuoret sovettipatriootit erikoisella innostuksella ja ilolla valmistautuvat tähän riemupäivään. Heidän toiveensa on tulla lentäjiksi, tankisteiksi, tykistömiehiksi, ratsumiehiksi.

Petroskoissa, samoin kuin tasavaltamme kaikissa rajoneissa, kutsuntaan valmistautuminen lähenee loppuaan. Jo on määrätty kutsuntapunktien päälliköt ja komissaarit, valittu polittyöntekijät. Juhla-asuun pukeutuvat klubit ja muut huoneustot, joissa kutsunta tulee tapahtumaan. Moninpaikoin järjestetään Stalinilaiselle Konstitutsiolle, vaaliasetukselle, sovettilentäjien sankarillisille lennoille, Espanjan tapahtumille omistettuja näyttelyjä.

Tällä hetkellä kutsuntalaisille jaetaan henkilökohtaiset kutsukortit, joissa on osoitettu kutsuntapunkteille saapumisaika.

Kolhooseissa, tehtaissa ja virastoissa suoritetaan laajaa selostustyötä Punaiseen armeijaan menevän nuorison keskuudessa. Petroskoin suksitehtaalla monet kutsuntalaisista ovat olleet lepokodeissa ja saaneet erikoisen valmennuksen Osoaviahimin opetuspunkteilla.

Täysarvoisen täydennyksen antaa Punaiselle armeijalle Onegan tehdas — 50 stahanovilaista ja udarnikkaa. Monet ovat päättäneet lentokoulun tuotannosta irtaantumatta. Tehtaan kutsuntalaisten keskuudessa on paljon voroshilovilaisia tarkka-ampujia ja VTP-merkin omistajia. Onegan tehtaan kollektiivi valmistaa nuorten työläisten juhlalliset saattajaiset Punaiseen armeijaan. Kutsuntalaisia varten on tehtaan työosastoissa järjestetty erikoiset tiedonantopöydät. Tehdaslehden toimitus valmistaa kutsunnalle omistetun erikoisen sivun.

F. V—ij.

Konditorituotteiden kysyntä kasvaa

Vuosi vuodelta kasvaa maaseudulla kondiittorituotteiden kysyntä. Kolhoosilaisten pöydällä ovat saaneet vankan jalansijan karamellit, leivokset, kahvi, kakao ja monenlaiset herkut.

Senvuoksi ei ole ihmeteltävää, jos tavaravaihtoplaani kondiittorituotteiden kaupan alalla tulee jokainen kuukausi ylitetyksi. Heinäkuussa Karpotrebsojuzin kaupat myivät maaseudun kuluttajille kondiittorituotteita 807 tuhannen ruplan arvosta. Kasvaa myöskin sokerin kysyntä. Kuluvan vuoden heinäkuussa maaseudulle on myyty sokeria 795 tuhannen ruplan arvosta. Viime vuonna oli myyty kondiittorituotteita 6.500 tuhannen ruplan arvosta.

Huomioiden suunnattoman kysynnän, Karpotrebsojuz tuo kolmannella vuosineljänneksellä kondiittorituotteita 3.850 tuhannen ruplan arvosta, 1.820 tuhatta ruplaa enemmän kuin viime vuoden kolmannella vuosineljänneksellä. Kaikkiaan tulee kuluvana vuonna viedyksi maaseudulle kondiittorituotteita 9 miljonan ruplan arvosta.

PVHO:n piiri

Kiestingin keskuksessa, elokuun 11 päivänä alkoi toimintansa PVHO:n piiri, jossa opiskelee 15 päivän ajan, tuotannosta irtaantumatta 20 henkeä.

Piiri on työskennellyt säännöllisesti 3 tuntia illassa ja suorittaa se lähipäivinä päästön.

Lähiaikoina alkaa toimintansa toinen samanlainen piiri.

Vastaavan toim. sijainen
A. VIHOLAINEN

TOIMITUKSEN TELEFOONIT: Vastaava toimittaja 7-90. Vastaavan toimittajan sijainen ja toimitussihteeri — 7-90. Osastojen johtajat — 7-23. Karjalan kielisen materiaalin toimittaja, kirjeenvaihto-osasto ja asioidenhoitaja — 479. — Kirjaizien osasto i karjalankielizen materjualun redaktor — 479. ТЕЛЕФОНЫ РЕДАКЦИИ: ответственный редактор — 7-90, заместитель ответств. редактора и ответствен секретарь — 7-90. Зав. отделами — 7-23. Отдел писем и редактор материала на карельском языке — 4-79.
TOIMITUKSEN OSOITE: — АДРЕС РЕДАКЦИИ: АКССР — Петрозаводск, Пушкинская 7. ИЗДАТЕЛЬСТВО Карельского Обкома ВКП(б), адрес: АКССР Петрозаводск, Пушкинская 7, комн. № 304, тел. 517. Отдел об'явлений — 1-68. — Типография им. Анохина АКССР. гор. Петрозаводск, Пушкинская 7. Уполномоч. Главлита Карельской АССР № А 1074 Заказ № 2876 Тираж 6011